

Hvad der ser ud til at være umuligt ud i dag, kan blive uundgåeligt i morgen

Den 20. august (EIRNS) – Røde lys blinker tværs over hele det transatlantiske finansielle system, hvilket signalerer faren for et umiddelbart forestående finansielt og banksammenbrud, der vil få 2008 til at blegne i sammenligning; og dette sker nu, umiddelbart før det årlige møde den 22.-24. august i Jackson Hole, Wyoming, hvor folk fra Verdens centralbanker og ledende internationale finansfolk beslutter politikken, samt topmødet den 24.-26. August mellem stats- og regeringschefer for G7 – gruppen af udviklede nationer – som afholdes i Biarritz, Frankrig.

En uhyggelig, sygelig bleghed hænger over begge møder – i det mindste for de ledere, der er villige til at indrømme, at det britiske imperiums hele transatlantiske økonomiske system er håbløst bankerot, og at hver eneste indsats, der hidtil er gjort for at redde dets spekulative boble på 1,5 billiarder dollars, er mislykkedes.

'Bail-outs' på steroider i form af over 15 billioner \$ i kvantitative lempelser (QE 'quantitative easings') er blevet forsøgt og er mislykkedes. 'Bail-ins' kollapsede endog inden de kom ud fra startblokkene, fordi de var politisk umulige. Negative renter er nu den dominerende virkelighed i de fleste af G7-nationerne – USA er den vigtigste undtagelse, men det er hurtigt på vej i den retning – de negative renter, som er en form for landevejsrøveri mod de befolkninger, der rammes, er en indikation af ekstrem økonomisk dysfunktion . For billioner af dollars falske "grønne obligationer" vil snart blive udstedt i endnu et desperat forsøg på at udplyndre de fysiske økonomier for at redde City of Londons og Wall Street's spekulative boble. Brexit-adskillelsen mellem Det Forenede

Kongerige og Den Europæiske Union ligger nu fast til den 31. oktober, og truer med at trække stikket ud for Londons kontrol over den globale handel med derivater – der tegner sig for cirka 80% af den samlede internationale finansielle boble.

Og nu er der til brug for slænget ved mødet i Jackson Hole udarbejdet en politisk 'hvidbog' af top centralbankfolk og andre, der arbejder med BlackRock, den største private gruppe af kapitalforvaltere på kloden, der frækt foreslår en selvmorderisk "regimeændring i pengepolitikken, en aftale, der er lige så omfattende, som den vi så mellem før-krisen og efter-krisen" – dvs. den hyperinflations-ordning med kvantitative lempelser, der blev sluppet løs efter kollapset i 2008. Deres forslag er, at centralbanker skal sætte regeringer i de facto-'receivership' (en slags betalingsstandsning, red.) og selv "gå direkte" med store økonomiske pengestrømme til de bankerotte modtagere indenfor den offentlige og den private sektor. Dette kan bedst sammenlignes med at tilføre finansiell heroin i venerne på et håbløst afhængigt, næsten dødt, lig – og det vil have lignende resultater.

De mennesker, der har studeret den fysiske økonom Lyndon LaRouche, vil genkende denne situation som en, hvor vækstraten for monetære aggregater (som f.eks. 'QE') – i forbindelse med LaRouches "Triple Curve" (eller 'Typiske Kollapsfunktion') – hidtil har overgået vækstraten for de samlede finansielle aggregater (f.eks. derivater), at der ikke er nogen mulig sats for yderligere monetær hyperinflation, der kunne forhindre, at boblen med de finansielle aggregater for 1.5 billiarder \$ i at implodere – og dermed den fysiske økonomi i de dele af verden, der ikke er tilsluttet Kinas Bælte og Vej-Initiativ.

Medmindre, naturligvis, at LaRouches konkursomlægning af det nuværende transatlantiske system gennemføres i tide. Dette kræver, at De Forenede Stater sammen med andre stormagter, såsom Kina, Rusland og Indien, sætter det britiske imperium og dets økonomiske system permanent ud af drift.

Som den russiske præsident Vladimir Putin udtalte ved en

fælles pressekonference med den franske præsident Emmanuel Macron efter et topmøde mellem de to ledere i går: "Det, der ser umuligt ud i dag, kan blive uundgåeligt i morgen." Putin henviste til prospektet om at skabe et fælles Europa fra Lissabon til Vladivostok. Men det samme princip gælder for verdensøkonomiens tilstand og det finansielle system i dag.

Som Helga Zepp-LaRouche sagde til medarbejderne i går: "Jeg tror, at [Putins] -formulering også eftertrykkeligt gælder for implementeringen af Lyndon LaRouches løsninger på den nuværende krise ... I takt med at krisen bliver så stor, vil det, der synes at være umuligt nu – nemlig at implementere Glass-Steagall og en Ny Bretton Woods og en Fire Magts-aftale med en opstilling af de fælles mål for menneskeheden – blive uundgåeligt i morgen ...

"Situationen vil udvikle sig til en fuldstændig polarisering mellem [på den ene side] økofascistisk ideologi, som dybest set er en ideologi, ligesom den nazistiske ideologi var, og ikke mindre farlig. Alternativet er, at have et nyt paradigme, hvor menneskehedens fremtid skal organiseres af forskere og klassiske kunstnere, fordi dette essentielt er de eneste to grupper af mennesker, der tror på verificerbare universelle principper. Lyndon LaRouche understregede hele tiden dette: at ens politik skal være baseret på universets fysiske love, og de eneste mennesker, der ved dette, er mennesker, der tror på at gøre nye opdagelser, hvilket er universelt."

Optimismen i LaRouches Fire Love og Trumps Måne-Mars

mission

Den 19. august (EIRNS) – En af nationens dominerende nyhedskilder fandt anledning til at undersøge ligheden mellem de grønnes ideologi med “klima-nødsituationen”, der hævder, at mennesker ødelægger Jorden – og gerningsmændene bag masseskyderierne, der mener, at “nødsituationen” opfordrer til at dræbe mennesker. Washington Post bekræftede vores beskrivelse af disse mordere som “økofascister”; og bemærkede, at disse drastiske scenarier for klima-nødsituationen kan medføre, at nogle mennesker foretager “alvorlige handlinger.”

LaRouches politiske aktionsudvalg, (LPAC), har forklaret denne virkelighed i masseomdelte skrivelser for at redde landet fra de katastrofer, som en dyb kulturel pessimisme forårsager. Denne ideologi, der fremkalder kulturel pessimisme, især blandt unge, er ikke blot dødbringende, men forkert. Menneskeheden forbedrer tilstanden af sit omgivende fysiske miljø. Dette gøres ved at lave transformationer, fra videnskabelige gennembrud til nye teknologier med højere energitæthed og større produktivitet. Vi kan også give dette miljø en langt større udstrækning: vi kan tage ud i rummet, udforske og udvikle det. Disse forandringer kræver flere mennesker, og understøtter en større menneskelig befolkning.

På baggrund af sit livs arbejde for en kultur med videnskabelige gennembrud og missioner med store menneskelige infrastrukturprojekter, udviklede den store økonom og statsmand Lyndon LaRouche hans fire kardinal-love fra 2014. De begynder med princippet om Glass-Steagall-bankregulering og den brug af Hamiltons metode til at skabe nationale kreditinstitutter for industri og infrastrukturudvikling. Men mere vigtigt specificerer LaRouches love brugen af denne kredit til at fremme de mest avancerede teknologier, der beforder de største spring i energi-gennemstrømnings-tætheder og arbejdskraftens produktive evner. Det indebærer et forceret lynprogram til udvikling af fusionsenergi og

plasmateknologier, og et forceret program for rummets udforskning, i lighed med Apollo-projektet lanceret af præsident Kennedy.

Disse forcerede programmer, som LaRouche specificerede, skal ske i samarbejde med andre stormagter, især Kina, Indien og Rusland; og han opfordrede disse nationer til at gå i spidsen for oprettelsen af et ny Bretton Woods system for kredit-og valuta for at gennemføre dem.

Lige nu, kan disse store handlinger trække USA og Europa ud af 'kløerne' af endnu en "stor recession " og væk fra vejen mod endnu et kommende finansielt nedbrud. Med udgangspunkt i "Projekt Artemis " Måne- og Marsmissionen, som er annonceret af præsident Donald Trump, vil LaRouches tilgang skabe gennembrud, der omdanner grænserne for menneskelige aktiviteter og økonomisk produktivitet.

Der er ingen grund til at presse 'Federal Reserve Bank' og andre centralbanker til at trække os alle ned i det mørke skyggeland med negative rentesatser. Ved at skabe stigende menneskelig produktivitet sikrer LaRouches tilgang faktisk ny reel velstand og overskud af arbejdskraften!

Umiddelbart forude er en mur af ild sat op af britiske brandstiftere – vil I gå

igennem den ?

Den 15. august (EIRNS) –I rapporten fra House of Lords, (det britiske overhus, red.) fra december 2018, "Britisk udenrigspolitik i en skiftende verdensorden", udpegede det britiske imperium fire nationer: Kina, Rusland, Indien og USA som mål for intervention og 'disruption'. Amerikanerne er for deres vedkommende bekendt med denne 'disruption': det årelange russiagate-fupnummer, i første omgang rettet mod præsidentkandidat Trump, og sidenhen mod præsident Donald Trump. Det er nu gamle nyheder – MI6s Christopher Steele, der forfattede det uredelige dossier mod Trump, en sværm af udenlandske informanter og provokatører, fuldspektret ulovlig overvågning, lækager og informationskrig – dette var alt sammen, som James Comey sagde, operationer udført af den 'britiske crown' i forbindelse med Obamas Det Hvide Hus.

Idet de fortsætter med deres kriminelle indblanding i den amerikanske valgproces, udelukker det britiske aristokrati i rapporten fra House of Lords muligheden af, at Donald Trump kan modtage valg til en anden periode som præsident. I afsnit 37-39 hedder det i rapporten: "Den amerikanske administration har truffet en række højt profilerede unilaterale udenrigspolitiske beslutninger, der er i strid med Det Forenede Kongeriges interesser. Især amerikansk tilbagetrækning fra Parisaftalen om klimaændringer ... de besværligheder, som briterne og deres allierede har været ude for i forbindelse med forsøg på at påvirke USA, demonstrerer udfordringen ved at arbejde med administrationen ... Skulle præsident Trump vinde en anden periode, eller en lignende administration efterfølge ham, vil skaden på relationerne mellem UK-USA være længere ... "Det betyder, at Det imperialistiske Storbritannien planlægger at gribe ind igen for at besejre Donald Trump, og de intervenserer allerede nu igen. Selvom man måske konkluderer, at de bavlende fjolser der omfatter de demokratiske kandidater, aldrig vil være i stand

til det, ligger faren i det, man ikke ser i øjeblikket.

'The Lords' finansielle system, der består af City of London og Wall Street, er endnu en gang ved at kollapse. Efter sammenbruddet i 2008, der frembragte økonomisk blodbad i hele verden, rekonstruerede bankfolkene simpelthen den samme økonomiske boble, denne gang næsten dobbelt så stor som den foregående. For at bevare deres magt har City of London opfundet en gigantisk fidus – Green Finance Institute (Det Grønne Finansieringsinstitut). Deres hensigt er at afindustrialisere hele Europa, især Tyskland, udplyndre indtægterne fra titusinder af virksomheder og endda personlige konti under dække af at 'redde' planeten. Yderligere midler vil finansiere en ny international økofascistisk bevægelse, hvor befolkningerne, under truslen om magtanvendelse, accepterer dødbringende nedskæringer og folkedrab imod sig selv for at bringe folketallet ned på niveauer, som fuldstændigt afindustrialiserede nationer er i stand til at oppebære. Under overskriften 'Extinction Rebellion', en organisation drevet af unge mennesker, planlægger de at udslette 6 milliarder mennesker.

Den nu afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche sagde, at der er fire lande med tilstrækkeligt økonomisk potentiale, som, hvis de gik sammen, ikke alene kunne overleve sammenbruddet af det britiske imperialistiske økonomiske system, men også komme ud af sammenbruddet med et højere niveau af produktivitet og kultur. Disse nationer er Rusland, Kina, Indien og USA. LaRouche foreslog, at disse fire lande samarbejder fælles udvikling af avancerede teknologier, grundvidenskab, rumforskning og udvikling af infrastruktur i stor skala. Han foreslog, at disse fire lande samtidig skulle samarbejde om et Nyt Bretton Woods system, ved at fiksere valutakurser og give mulighed for udstedelse af massive mængder af kredit med lav rente til støtte for en verden af suveræne nationalstater, der handler indbyrdes til gensidig fordel, og samarbejde om hastig fysisk udvikling af

underudviklede nationalstater. Dette forslag ville fjerne den britisk-sponsorerede spekulative kasinoøkonomi, der har hærgt verden. Den udvidede produktivitet, der følger af dette forslag, understøtter ikke kun verdens befolkning på et højere niveau, det ville fordre, at der bor mange, mange, flere mennesker i Verden. Ikke overraskende er LaRouches fire magter – De Forenede Stater, Rusland, Kina og Indien – nøjagtigt de lande, der nu er mål for krig og undergravende virksomhed fra det britiske imperium:

- Der forekommer nu demonstrationer mod Vladimir Putin i Rusland orkestreret af en NGO-baseret fredsbevægelse. Disse NGO'er (Non Governmental Organisations, red.) er 'frontorganisationer' for de samme anglo-amerikanske efterretningsvirksomheder og finansfolk, såsom George Soros, der promoverer det falske 'russiagate'-fupnummer, der sigter mod at ødelægge præsident Trump, og som har splittet vores land med krigshysteri imod Rusland, og imod denne præsidents opfordring til fred.

- Kina bliver undergravet gennem den tidligere britiske kronkoloni i Hong Kong. Voldelige "demokrati"-demonstrationer sigter mod at kræve, at den kinesiske regering reagerer militært og fanger præsident Trump i en umulig position, hvor han, håber de, bliver tvunget til at opgive enhver form for samarbejde med sin ven Xi Jinping, især som valget i 2020 nærmer sig, og demokrater og republikanere fra etablisementet angriber præsidenten med påstande om, at han ikke er barsk nok. Enhver, der ikke er vildledt, ved, at finansfolk i London og Wall Street og de korrupte politikere, som de aktiverede, er de samme banditter, der stjal den amerikanske økonomi og flyttede den til Kina og andre lavtløns-destinationer. Præsidenten siger selv, at han ikke bebrejder Kina, og i stedet peger på de globalistiske institutioner som Verdenshandelsorganisationen, som vores elitære forrædere har bragt os ind i. Hvis Kina har stjålet noget som helst fra USA, er det ideen om målrettet kredit til at støtte grundlæggende

videnskab, produktiv og moderne industri og transport og opbygning af store infrastruktur-projekter – noget, som vi plejede at gøre før vi blev overtalt til at blive et "forbruger" -samfund.

- Briterne puster også til ilden i den gamle Kashmir-konflikt mellem Indien og Pakistan, en konflikt, der er forankret i den racemæssige og religiøse opdeling, som de oprindeligt selv skabte under kolonialismen.

- I USA er vi gået ind i "fase to" af kuppet mod præsidentskabet, hvilket involverer den ofte gentagne sætning, der regelmæssigt høres i de falske nyheder, især MSNBC og CNN, at enhver, der stemte for Donald Trump eller støtter Donald Trump er en 'hvid supremacist'. Disse påstande sigter imod at fremprovokere eller retfærdiggøre voldshandlinger.

Dem der mener, at det britiske imperium ophørte med at eksistere efter 2. verdenskrig, er uvidende om, at City of London for indeværende kontrollerer verdens pengestrømme. Det meste af det, der tidligere var Wall Street, huserer nu indenfor den ene kvadratkilometer i London, der kaldes 'City of London Corporation'. Britiske tænketanke og efterretningsbureauer kontrollerer 'ideologifabrikker' og 'propaganda-fronter', som indoktrinerer og underkuer befolkningerne og, ligesom med de gamle romere, trakterer med følelsesmæssige shows og underholdning. Deres opgave er, for enhver pris at opretholde Citys økonomiske magt. Det er denne kombinerede magt, der ofte – fejlagtigt – refereres til som 'the Deep State'.

Det britiske 'Commonwealth, under Dronningens suveræne myndighed, udgør over 31% af verdens befolkning, og hvert tredje land i verden. Det kontrollerer international organiseret kriminalitet, narkotikahandel og fostrer og fremmer islamisk terrorisme som en paramilitær styrke til hybrid krigsførelse og regimeskifte-operationer. Det har infiltreret de udenrigspolitiske institutioner i De Forenede

Stater dybt, og vores førende universiteter siden slutningen af 2. verdenskrig, hvilket har resulteret i, at ideer med britisk oprindelse, såsom det postindustrielle samfund og menneskeskabte klimaændringer, er blevet enerådende i vores samfund, har ødelagt vores engagement i videnskab, og hærger det rationelle potentiale hos de unge sind.

Navnet Lyndon LaRouche har igennem fire årtier været synonymt med ideen om at "knuse det britiske imperium" Det britiske imperium forstår LaRouches plan for dets ødelæggelse og for fremkomsten af en kreativ menneskehed i dets kølvand, ligesom det forstod og hårdt bekæmpede den samme hensigt fra Franklin Roosevelts side. De forstår også, at præsident Trump truer deres flanker med sin støtte for nationalstaten, hans bestræbelser på at skabe produktive job inden for produktion og infrastruktur, hans bestræbelser på at afslutte deres krige, og hans annoncering af det bemandede ruminitiativ – planen om at vende tilbage til månen i 2024, for derefter at fortsætte til Mars. De forstår, at et økonomisk mobiliseret og videnskabeligt avanceret USA – en situation, der er muliggjort af præsidentens forpligtelse til at vende tilbage til Månen og kolonisere Mars – kan føre til de nødvendige aftaler blandt de fire magter, – aftaler, der gør en ende på det britiske imperium en gang for alle.

Det faktum, at dette præsidentskab modstod deres oprindelige fuldskala og hensynsløse angreb, har nu efterladt dem på et meget udsat og meget svagt sted, en svaghed, som de ikke har oplevet siden slutningen af 2. verdenskrig. De er sårede, men alligevel fast besluttede og opsat på at nedlægge alt og alle, der kommer i vejen for dem.

En præsident, der ved, at han kan stole på en rationel og progressiv befolkning, og uden at gå ind på Washingtons ondskabsfulde spil, kan frembringe denne store historiske ændring, en ændring, der nødvendiggøres af de kriseforhold, der er i færd med at opstå.

Indenrigspolitisk har vi brug for LaRouches fire love for

økonomisk genopretning: Glass-Steagall bankadskillelse og en national bank eller lignende plan for at skabe kredit, udelukkende rettet imod fysisk produktive formål – enorme moderne infrastrukturprojekter, bygning og genopbygning af byer, grundlæggende videnskab og forskning og udvikling. Vi har brug for finansiering til lynprogrammerne – menneskelig udforskning af rummet, som præsidenten allerede har skitseret sammen med et lynprogram for fusionskraft. Disse fire love vil føre vores økonomi fremad og skabe reelle produktive job. Det store eventyr i rummet vil tænde for vore unge menneskers fantasi og sind. Internationalt bør de fire magter begynde at konferere om at etablere et nyt Bretton Woods system, og om fælles planer for både at udforske rummet og fuldt ud udvikle vores egen jordklode. I denne forandrede verden, er der ingen, der længere vil lytte til de forhenværende magtfulde. Denne store forandring vil derudover være den absolutte retfærdighed for denne præsident, imod fjenden, der forsøgte at ødelægge ham. Vil I hjælpe os med at skabe et fællesskab af borgere, der bakker voldsomt op om denne politik, så vi bliver i stand til at frembringe denne store og vidunderlige forandring?

Briterne presser på for at genvinde det strategiske initiativ med skabelse af spændinger på verdensplan

Den 7. august (EIRNS) –Lige siden G20-topmødet i Osaka i slutningen af juni, hvor præsident Donald Trump brød ud af den britiske inddæmning og mødtes med hans kinesiske og russiske kolleger, efterfulgt af nedsmeltningen af Mueller og Trumps

fornyede fokus på Artemis Måne-Mars missionen med sin tale den 4. juli, og bølgen af optimisme, der fejede henover landet – og verden – omkring den 20. juli på 50-årsdagen for den bemandede månelanding, har det bankerotte Britiske Imperium forsøgt at genvinde det strategiske initiativ, før de bliver udslettet. Til dette formål eskalerer de deres mangeårige strategi med spændingspolitik for destabilisering, attentat og krige med henblik på at presse deres 'nedgearede' paradigme igennem, tilbage til middelalderen- og værre endnu – med en pessimistisk, dyrisk befolkning på højst en milliard mennesker tilbage.

Denne strategi for spændinger er i højt gear på alle fronter: Hong Kong, Iran, de økonomiske forbindelser mellem U.S.A -Kina, Venezuela, Nordkorea, USA-Rusland – og eftertrykkeligt i Kashmir. Den indiske beslutning om ensidigt at fjerne den særlige status i de omtvistede Kashmir- og Jammu-regioner for to dage siden, har åbnet en Pandoras æske med konflikter i regionen, hvor Pakistan meddeler, at det bryder de diplomatiske og alle handelsmæssige forbindelser med Indien, mens premierminister Imran Khan talte på et fælles møde i parlamentet og advarede: "Dette kan blive til en krig, som ingen vil vinde, og konsekvenserne vil være globale." Den kinesiske regering protesterede også over Indiens udmelding og påpegede, at det påvirker landets nationale suverænitet (Kina har krav på en del af grænseområdet). Uanset hvilken byzantinsk lokal og regional politik der måtte være, bærer hele denne situation præg af, at være et planlagt britisk træk.

Selvom hele planeten er i spil, har briterne særligt rettet skytset mod Rusland, Kina, Indien og USA – de samme fire magter, som Lyndon LaRouche for mange år siden identificerede som nøglen til at lede en koalition af nationer, med henblik på at sætte det transatlantiske finansielle system under konkursbehandling, og erstatte det med et nyt paradigme baseret på videnskabeligt drevet økonomisk vækst og en

tilsvarende videnskabelig klassisk kulturel renæssance.

Indvirkningen af massedrabene og det politiske vanvid, der nu hærger i USA, er en del af denne globale proces – det er ikke et amerikansk skabt nationalt fænomen. Niveauet af fremkaldt vanvid er forbløffende: Tidligere præsident Barack Obama sammenligner præsident Trumps “sprog” med det, der skabte slaveriet, nazi-holocaust og etnisk udrensning på Balkan – og medierne dækker det, som om det skulle være en rationel ting at ytre. Republikaneren Cory Booker opfordrer til at annullere alle Trumps forsamlinger og siger i realiteten, at hverken Trump eller hans tilhængere bør have ytrings- eller forsamlingsfrihed, som ellers garanteret af den amerikanske forfatning – og ingen modsiger ham for at opildne til at bryde forfatningen.

Amerikanerne skal rejse sig og nægte at deltage i denne massemanipulation og fokusere på de virkelige spørgsmål, som det Britiske Imperium frygter: Internationalt samarbejde om en Måne-Mars mission for menneskeheden, som blev udarbejdet af Lyndon LaRouche for årtier siden, og en klassisk kulturel renæssance for at genskabe menneskehedens naturlige tilstand af optimisme og glæde.

Missionen til Månen- Mars er passende med henblik på at opløfte Amerikas kultur

Den 6. august (EIRNS) –Et nyt prospekt for Månen-Mars missionen, der er organiseret omkring de seks punkter i LaRouchePAC-underskriftsindsamlingen “Vi forpligter os til Månen-Mars-missionen” og forfattet af Ben Deniston til

LaRouchePAC, bringes i den 9. august udgaven af Executive Intelligence Review, der udkommer i morgen. Artiklen beskriver hvordan præsidentens og NASA's "Project Artemis" kunne blive en ekstraordinær videnskabs- og teknologi-'driver', som et lynprogram i stil med Apollo-programmet, med det formål at gøre Månen til 'værksted' og udgangspunkt for rumrejser i solsystemet. Prospektet specificerer forpligtelsen til at gennemføre denne indsats i samarbejde med – som minimum – de kinesiske, russiske og indiske rumprogrammer såvel som de japanske og europæiske.

Den første sektion uddyber LaRouchePAC-underskriftsindsamlingen: Vi forpligter os selv og vores nation til at sende en raket i kredsløb om Månen til næste år; at konstruere en rumstation i kredsløb om Månen inden for to år derefter; at sende fire astronauter i kredsløb om Månen i 2023 – mennesker, der undslipper jordens tyngdekraft for første gang siden Apollo – og forpligter vores nation til at lande astronauter på Månen i 2024.

Vi forpligter os endvidere til – fire år efter dette- at have en menneskelig bosættelse på Månen, hvilket betyder, at folk i denne bosættelse vil befinde sig i solsystemet, med potentialet til – efter nogle års udvikling af bosættelsen – at rejse derfra og til Mars.

Prospektet fremhæver de to visionærer, som forudså denne undvigelse fra Jordens begrænsninger til Månen og dennes udvikling til udgangspunkt for rumrejser i solsystemet – raketdesigner Krafft Ehrlicke og økonom og statsmand Lyndon LaRouche. I midten af 1980'erne udviklede de fuldt ud en sådan menneskelig fremtid. "Bosættelse og industriel udvikling af Månen" er deres idé. At skabe den økonomiske kredit for denne videnskabelige internationale mission er også LaRouches idé, og dokumentet indeholder dette under punkt 5 i andragendet.

Præsident Donald Trump sagde i sine bemærkninger den 5. august, angående Amerikas sørgelige masseskyderier,

"Kulturelle forandringer er svære, men hver af os kan vælge at opbygge en kultur, der fejrer værdien og værdigheden af menneskeligt liv."

Denne Månen-Mars-mission, kan, hvis den udføres på den måde, som LaRouche og Ehrlicke beskrev for mere end 40 år siden, være svaret på præsidentens opfordring. Der blev set tegn til forandring i begejstringen over 11-års jubilæet for Apollo for to uger siden, da millioner af amerikanere ved tusindvis af festlige forsamlinger reflekterede over himlen. Det menneske, der rent faktisk opnår at rejse, bo, og arbejde i rummet, har ingen grænser for sit potentiale. Enhver ung person kan vælge at støtte, hvad præsident Kennedy kaldte "den uforsøgte mission" – værdien og værdigheden af en menneskelig art, der kan lære at leve under forhold, der står helt i modsætning til dem, under hvilke vi udviklede os, men som stadig viser vores skabers intelligens.

Briterne lancerer globale destabiliseringsoperationer – modtrækket er videnskabeligt samarbejde i rummet
Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 5. august

2019

Med protester i Hong Kong og Moskva; med skyderier i El Paso, Texas og Dayton, Ohio; fra de truede amerikansk-kinesiske handelsforhandlinger til afslutningen af INF-traktaten om atomvåbenkontrol – de London-centrerede kræfter, der oplever et sammenbrud af deres system, har lanceret en række destabiliseringer, der er designet til at fremkalde en overvældende pessimisme for menneskehedens fremtid.

Selv om det kaos, som de slipper løs er farligt, skal det ses fra et strategisk perspektiv. Deres mål er at sprede en kultur af død og vold, mens finansielle svindelnumre i forbindelse med CO2-begrænsning er beregnet til at skabe en pengestrøm, som skal tjene til – i det mindste midlertidigt – at redde deres bankerotte system.

Ved gennemgangen af denne meget komplicerede globale krise, sagde Helga Zepp LaRouche, at selv om der ikke findes nogle enkle forklaringer, kan vi identificere promoveringen af kulturel pessimisme som et afgørende problem; et problem, der afspejles i de anti-videnskabelige løgne om "menneskeskabte klimaforandringer", geopolitik og neoliberal økonomi. Det bedste modtræk, understregede hun, er, at alle rumfarende nationer skal samarbejde om den positive ekspansion af menneskeheden i rummet, og dermed bevise, at jorden ikke er et lukket system. På denne måde kan vi gå fra konfrontation til samarbejde og demonstrere, som hendes mand Lyndon LaRouche altid insisterede på, at den unikke menneskelige kvalitet med forsætlig kreativitet tilbyder en løsning på alle disse kriser.

Apollo + 50: Optimisme over den "uprøvede mission" der kan ændre verden

Den 22. juli (EIRNS) – Efter at have deltaget i og udbredt den verdensomspændende bølge af "festligheder" for månelandingens 50-årsdag, opsendte Indien i dag et rumfartøj og et køretøj, der sigter mod Månens aldrig udforskede Sydpol. Dette kom en dag efter, at Rusland sendte tre internationale astronauter til Den Internationale Rumstation, og mens Kinas Chang'e-4 kørte rundt på Månens fjerne side. Amerikanske og europæiske rumfartsagenturer har fastlagt kredsløbet, som en ny international rumstation skal have omkring Månen som forberedelse til landsætningen af astronauter på dens overflade i 2024. Titusinder af amerikanere, hvoraf de fleste ikke levede dengang, sad tæt i Washingtons National Mall for at se rejsen fra 1969 genskabt og skildringen af den kommende rumrejse.

Jubilæet for 20. juli 1969 måtte komme. Men til vores store held er det kommet nu, hvor tiden med politisk forsømmelse af det menneskelige behov for rumfart er afsluttet, på grund af dynamikken i de nye kinesiske og indiske programmer samt præsident Donald Trumps inspirerende bekræftelse af Amerikas mission om at være ledende i rummet. Andre ledere, herunder den spanske videnskabsminister Pedro Duque, reagerer ligeså. Det er det store øjeblik, som Lyndon LaRouche tilstræbte i årtier, efter at lederne havde forladt rummet, som i hans smukke "The Woman on Mars"-film fra 1988. Som Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche fortalte sine europæiske kolleger i dag, er forudsætningen for at løse ethvert problem et optimistisk syn på menneskeheden, og hvad er mere optimistisk end visionen om, at mennesker forlader Jorden for at udforske – og en dag at leve i – verdener hinsides.

Lynprogrammer, der nu er iværksat for at beherske fusionsenergi, plasmateknologier, rumrejser over store afstande og undersøgelser af universet – disse kan starte en ny revolution inden for menneskelig produktivitet, teknologi og industri, og udryddelse af fattigdom. Den revolutionerende “videnskabelige drivkraft” blev på glimrende vis fremmanet i præsident John F. Kennedys tale den 12. september 1962 på Rice Universitetet, hvor han bekendtgjorde Apollo-Månelandingsmissionen, der igen blev hørt af den enorme folkemængde på Washington Mall den 20. juli:

”Men hvis jeg skulle fortælle Jer, mine medborgere, at vi vil sende en kæmpe stor raket til Månen, 240.000 kilometer væk fra kontrolstationen i Houston, der er mere end 300 meter høj, denne fodboldbanes længde, lavet af nye metallegeringer, hvoraf nogle endnu ikke er opfundet; i stand til at modstå varme og belastninger mange gange større end nogensinde før oplevet, udstyret med en præcision der er bedre end det fineste ur, som bærer alt det udstyr, der er nødvendigt til fremdrivning, styring, kontrol, kommunikation, mad og overlevelse, på en uforsøgt mission, til et ukendt himmellegeme, og derefter returnere sikkert til Jorden ved at vende tilbage til atmosfæren med hastigheder på over 40.000 km i timen, hvilket forårsager varme som omkring halvdelen af solens temperatur – næsten lige så varmt som det er her i dag – at gøre alt dette, og gøre det rigtigt, og gøre det først, før dette årti er omme – så må vi være dristige.”

Lad ingen hævde, at “redde planeten fra menneskelig aktivitet” er en dristig mission – at insistere på at vende tilbage til teknologier, der allerede i årtier har været kendt som dyre tilbageslag til menneskets fortid. Sådanne “missioner” er drevet af den pessimisme, endda fortvivlelse, som de skaber. De ægte “videnskabsorienterede missioner” er dem, der vender tilbage og udvikler Månen og tager til Mars og videre ud, ved hjælp af den fusionskraft, der oplyser Solen og stjernerne.

Mens Apollo genopstår, er tiden inde til at lynprogrammer tager fat, hvor vi slap

Den 21. juli (EIRNS) – Adskillelige titusinder af amerikanere har trodset sommerens varme for at flokkes omkring Washingtons National Mall og andre begivenheder over hele landet, hvor man fejrer den første gang mennesker steg ud af Jordens tyngdekraft og tog de første skridt i rummet for 50 år siden. De som gjorde dette, og som stadig lever og/eller ved, hvordan det blev gjort, er enige om, at der nu må være “lynprogrammer” blandt samarbejdsvillige rumfartsnationer, bl.a. til at bruge Månen til at bevæge sig ud i solsystemet og påtage sig den udenjordiske menneskeheds nye kræfter.

Der er blevet rapporteret om en nylig meningsmåling fra Harris, hvor børn i 5.-10. klasse i henholdsvis Kina, Amerika og Storbritannien er blevet spurgt “Hvad vil du være, når du bliver stor?” Med fem karrieremuligheder foreslået og muligheden for at ønske “mere end én karriere”. I Kina ønskede 56% af børnene at være astronauter, 47% at være lærere og 43% at være musikere. Mindst ønskværdigt var at være en video-blogger eller YouTube-personlighed. I Storbritannien og USA blev der vendt op og ned på besvarelserne: video-blogger/YouTube-person var mest ønsket, og astronaut mindst.

Astronaut Edwin Aldrin, der trådte ud på Månen efter Neil Armstrong for 50 år siden, blev under et Fox News-interview den 19. juli spurgt om afstemningen. Aldrin sagde: “Jeg synes det er en hyldest til de menneskers fantasi i Kina, der ønsker

at gøre det. Og hvis vi har mistet dette, er det derfor, at denne 50-årsdag for Apollo-programmet forsøger at inspirere med, hvad denne nation gjorde for 50 år siden, og vi vil igen blive optaget af, at kunne gøre ting af en så inspirerende karakter." Den foregående nat sagde Aldrin ved en begivenhed i Washington, at Amerika, Rusland, Kina, Indien, Japan og Den Europæiske Rumorganisation skulle danne en "samlet rumalliance" for at vende tilbage til Månen; skulle bruge "kraft – for eksempel atomkraft?" for at udnytte ressourcerne der; og sende mennesker til Mars.

Aldrin har ret, og det har tidligere NASA-administratør Sean O'Keefe også, der den 20. juli skrev i The Hill, at Apollo-projektet, lynprogrammet, var "en 'seismisk' videnskabelig begivenhed, der mangedoblede udviklingstakten for teknologi." O'Keefe understregede, ligesom Apollo 11-astronaut Michael Collins ved en fejring af 50-årsdagen natten før, at Apollo-programmet var omstridt og ikke specielt populært hos amerikanerne, før astronauterne rent faktisk begyndte at rejse fra Jorden og begive sig til Månen; derefter begyndte hundreder af millioner hoveder at kigge op. Indtil da var det missionen – af præsidenterne Kennedy og Johnson – der drev lynprogrammet, som revolutionerede teknologier. Det var et spørgsmål om lederskab.

Præsident Vladimir Putin fra Rusland havde også ret da han den 9. juli foreslog et internationalt lynprogram for fusionsenergi, der – blandt meget andet – vil stå for fremdrivningen [af raketter], som vil kunne tage mennesker gennem solsystemet ved høj hastighed. Putin kaldte det modgiften mod fortvivlelsen over den falske "klimanødsituation" og dens konsekvenser i form af menneskelig fattigdom og død.

Igennem de lange årtier, hvor amerikanske ledere i realiteten opgav NASA, holdt Lyndon LaRouche liv i flammen for menneskehedens udenjordiske mission, og døjede for det med udskældning og latterliggørelse fra medier og "eksperter".

Hans nationale tv-program "The Woman on Mars" (Kvinden på Mars) fra 1988 er stadig den mest inspirerende og helt rigtige opfordring til det videnskabelige lynprogram, der kræves nu. "Vi skal tage fat hvor vi slap med det gamle Apollo-program," sagde LaRouche dengang. Lynprogrammet vil 'knirke' til at begynde med, men så vil det revolutionere industrier og produktive kræfter. I alle de årtier havde LaRouche ret, og har det også nu.

Den unipolære verden er ved at gå i opløsning; bring verden sammen gennem menneskehedens mission i rummet.

Den 17. juli (EIRNS) – På næsten alle fronter er paradigmet for en unipolær verden, der bygger på begrebet om et imperium, ved at gå i opløsning, mens et nyt paradigme af suveræne nationer, der samarbejder om udviklingen af hele menneskehedens produktive kræfter, som spreder sig fra Asien gennem ideen om den Nye Silkevej. Selv lederne af det døende finansielle imperium ser skriften på væggen: Den franske finansminister, Bruno Le Maire, der talte i dag ved en konference for lederne af IMF, Verdensbanken og den Europæiske Centralbank for at mindes 75-årsdagen for Bretton Woods-Systemet, sagde følgende: "Bretton Woods, som vi kender det, har nået sine grænser... medmindre vi formår at genopfinde

Bretton Woods, kan den Nye Silkevej blive den nye verdensorden.”

Sandt nok. Men Le Maires opfattelse af at et sådant nyt paradigme er en trussel mod den vestlige verden er nonsens. Det begreb, som Franklin Roosevelt forestillede sig på Bretton Woods-konferencen i 1944, hvor Roosevelts “hamiltoniske” vision blev vedtaget frem for det Britiske Imperiums repræsentant John Maynard Keynes’, er systematisk blevet undergravet af det britiske “frihandels”-dogme og omdannelsen af det regulerede finanssystem til uhæmmet spekulation i tiden efter Glass-Steagall. Den igangværende opløsning af Deutsche Bank er et af tegnene på det hastige sammenbrud af den “billioner af dollar store” boble af derivater og gearede lån, der nu hænger over det vestlige finansielle imperium.

Det nuværende Bretton Woods-spøgelse er færdigt. Det kan ikke reformeres, men stedes til hvile gennem en total reorganisering af verdens finansielle system, som skitseret af Lyndon LaRouche for længe siden, med den enorme vækst og udviklingsproces, skabt af Bæltet & Vejen som udgangspunkt for samarbejde mellem Kina, Rusland, Indien, USA og andre i et helt nyt system. Den nuværende bølge af kulturel optimisme, skabt af 50-årsdagen for menneskets heroiske landing på Månen på lørdag, og den modige erklæring fra præsident Trump og hans NASA-direktør, Jim Bridenstine, om at en mand og en kvinde vil vende tilbage til Månen inden for fem år, og at vi vil blive på Månen som en base for at nå Mars og hinsides – denne bølge af optimisme må blive den kanal, gennem hvilken verdens folk genvinder deres følelse af en fælles menneskehed.

Tusindvis af begivenheder finder sted rundt om i verden i denne uge til ære for den store præstation for 50 år siden, og inspirerer folk og nationer til at slutte sig sammen om det der virkelig forener hele menneskeheden – den “udenjordiske forpligtelse”, at menneskeheden, og menneskeheden alene, kan forestille sig et univers med 2 billioner galakser, og forestille sig en fremtid hvor menneskeheden virkelig er

udødelig, og bringer herredømme over stadig større dele af universet i løbet af de næste tusinder af år. Som LaRouche sagde i 1986: "Hvad er den gode persons ønske? Hvad, udover at opdage skabelsens love mindre ufuldendte, med det mål at vores viden som vejledning for vores praksis afviger mindre fra Skaberens vilje, som udtrykt i den lovmæssige orden i dette univers. Hvem kan blive god, hvem længes ikke efter at komme overens med Skaberen og på den måde mindske ufuldkommenheden i ens egen forståelse af den lovmæssige orden i skabelsen?"

I dag mødtes LaRouchePAC-organisatorer foran den amerikanske Kongres for at kræve, at LaRouches navn bliver rensset, for at hans dybtgående ideer kan blive formidlet til de mennesker der lever i dag, som en nødvendig forudsætning for at klare den store udfordring med at forberede menneskeheden til den forestående opgave, som illustreret af Måne-Mars-missionen. Megen morskab kom fra at gøre grin med den skøre prins Charles, der for nylig advarede om, at verden ikke kan overleve, hvis vi ikke stopper kulstofudledninger inden for 18 måneder. En organisator spurgte de underholdte og fornøjede forbipasserende: "Hvor mange vindmøller skal der til for at flyve til Månen?" Lederne af den psykotiske miljøplan i Kongressen, "Green New Deal", (nu kendt som "Apokalypsens fire Damer") er blot marionetter for den britiske kongefamilie og deres håndlangere, som Al Gore og George Soros, der forsøger at redde deres bankerotte finanssystem gennem nedskæringer, affolkning og krig.

Deltag i Schiller Instituttets fejring af månelandingen lørdag den 20. juli kl. 19.00, på https://youtu.be/6G_mx9ix68I under overskriften: "Menneskehedens fremtid må bestemme vores nutid – en dialog mellem kulturer om, hvordan man udvikler befolkningen og de produktive kræfter for Jordens næste halvtreds år."

Et bankerot system kræver affolkning

Den 16. juli (EIRNS) – Den 16. juli blev den tyske forsvarsminister Ursula von der Leyen med en meget snæver margin valgt til at være den nye formand for EU-Kommissionen. Som led i processen med at tilvejebringe de nødvendige stemmer blandt det fuldstændigt splittede Europa-Parlament, leverede hun en hårrejsende tale til støtte for det Britiske Imperiums mangeårige politik for grøn fascisme, der har til hensigt at kraftigt affolke planeten.

Grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, slog straks alarm over von der Leyens tale og den bredere bagvedliggende politiske offensiv. I en diskussion med medarbejdere udtalte Zepp-LaRouche, at hvad der sker, er en virkelig massiv indsats for at gøre præcis, hvad klimaforandrings-fanatiker og ledende fortalere for affolkning, Hans Joachim "John" Schellnhuber, CBE (Commander of the British Empire *–red.*), sagde i 2011 med hans opfordring til "den store omdannelse af verdensøkonomien og de-karbonisering af verden" – en verden som, hævder han, kun har en bæreevne på 1 mia. mennesker. Eller som mentor for den grønne barnesuperstjerne Greta Thunberg udtalte i en artikel i 2001, "har en bæreevne på kun en halv milliard mennesker!".

Zepp-LaRouche forklarede, at drivkraften bag denne politik for folkemord er et bankerot Britisk Imperium, der forsætligt spreder pessimisme overalt på planeten, især blandt ungdommen. "Vi er vidne til et fuldstændigt angreb fra det Britiske Imperium og oligarkiets side, der udmærket ved, at deres system er ved at nærme sig vejs ende. Og da de har været fuldstændigt uvillige til at ændre noget efter den systemiske

krise i 2008, har de valgt i stedet at skabe krige og drastisk nedbringe planetens befolkningstal. Desuden "ved de, at de står over for fremkomsten af et nyt paradigme", centreret om Kinas Bælte- og Vejinitiativ, "som allerede har fået tilslutning af 126 nationer og omkring 30 store internationale organisationer, der klart repræsenterer størstedelen af verden, og de [oligarkiet -red.] har i grunden besluttet at sætte alt på et bræt".

Zepp-LaRouche fortsatte med at forklare, at "det er dette apparat, som min nyligt afdøde mand, Lyndon LaRouche, kæmpede imod med hele sit livsværk: den britiske naturfredningsbevægelse, den racehygiejniske bevægelse og derefter genopbygningen og omorganiseringen af disse i form af Verdensnaturfonden, Romklubben – alle disse organisationer, der forhindrede udvikling af Den tredje Verden, og som udtrykkeligt arbejdede, i hvert fald siden Romklubben i 1972, for befolkningsreduktion."

I modsætning til denne anti-videnskabelige pessimistiske kult er en bølge af optimisme begyndt at feje henover planeten, specielt omkring 50-årsdagen for menneskets landing på Månen – herunder præsident Donald Trumps tilsagn om at genoptage denne mission med rumfart – men mere bredt omkring de skridt der med udgangspunkt i Asien bliver taget hen imod et nyt paradigme baseret på økonomisk udvikling og fred. G20-topmødet den 28.-29. Juni i Osaka gjorde vigtige fremskridt i den retning, især ved de vigtige møder på sidelinjen mellem præsident Trump og Ruslands præsident Vladimir Putin og med Kinas præsident Xi Jinping – til trods for Londons febrilske indsats for at forhindre dem i at finde sted. Nu befinder vi os ved det punkt, hvor der skal kød på benene for at opretholde det positive momentum og skabe et egentligt strategisk skifte. På den russiske front starter våbenforhandlingerne i Genève den 17. juli, og selv om ingen af siderne forventer noget gennembrud – især da det centrale amerikanske dagsordenspunkt tilsyneladende er at få Kina involveret i våbenreduktions-

forhandlinger, som kineserne har nedlagt veto imod – sætter USA og Rusland sig for at tale sammen. På Kina-fronten er spørgsmålet: Hvornår starter den personlige samtale om handel igen mellem de to forhandlingshold? Finansminister Mnuchin sagde, at endnu en telefonkonference efter Osaka mellem kinesiske og amerikanske forhandlere forventes i løbet af kort tid, og hvis alt går godt, følger et personligt møde. Imidlertid forbliver stemningen anspændt over de økonomiske problemer, Taiwan og andre spørgsmål.

Som Zepp-LaRouche udtalte i sin diskussion med medarbejdere: "Vi befinder os ved en absolut skillevej. Vi skal få folk til at forstå, at optimisme er Prometheus' kraft. Det er kreativitetens kraft, det er menneskehedens kraft, fordi vi kan forestille os hvilken vej vi skal gå, og at der ikke er nogen grænser for det."

Atten måneder til at ødelægge Londons imperium

Den 15. juli (EIRNS) – Prins Charles har givet os 18 måneder til at erklære sin "klima-undtagelsestilstand", og stoppe med at bruge fossile brændstoffer, opdrætte kvæg, flyve og køre. Og kongefamiliens beundrende intellektuelle og milliardærer opfostrer ham små, men voksende, hære af vildledte og hjernevaskede unge, i forsøget på at tvinge os. Selv disse unge blev bedt om at sige "12 år" indtil planeten er gået tabt

– men Prins Charles skærper “nødsituationen” til 18 måneder. Skønt den britiske regering med Theresa May tydeligvis har været den “inaktive”, “dysfunktionelle”, som deres ambassadør i Washington burde have beskrevet, fortsætter den og den britiske kongefamilie på “fuld kraft frem” for at fremtvinge en stor krise for Trumps regering. Den britiske efterretningstjeneste har kørt hårdt for at få Trump ud, eller for at få hans regering tilbage under Londons kontrol, i Paris-Klima-aftalen, og mod alle former for fremskridt i det 21. århundrede for nationer og befolkninger i udviklingslandene. Som da præsident Barack Obama herskesygt fortalte unge afrikanere, at Jordan ikke vil tolerere industriel udvikling for Jer, for “planeten vil koge over.”

Lyndon LaRouche, fra den tid han skrev “Der er ingen grænser for vækst” for at aflive Romklubbens myte om “Grænser for vækst” i 1970’erne, var den førende modstander af den britiske kongefamilies “økologiske” fremstød for at reducere verdens befolkning. De hadede ham for hans optimisme, hans undervisning i NASA’s mission til Månen og Mars i årtier, da amerikanske ledere havde opgivet det.

Præsident Donald Trump – sammen med regeringerne i Rusland, Indien, Kina og mindre magter over hele verden – har afvist denne skingre påstand om, at mennesker ikke er andet end “klima-nødstilfælde”. Han har beordret, at USA så hurtigt som muligt, skal tilbage til Månen for at udvikle baserne for at rejse til Mars, ud i solsystemet, galaksen, hvor det er klart, at menneskeheden ikke har nogen grænser, og at de enkelte individer ingen grænse har, udover deres egen kreativitet. Han har opfordret til genudviklingen af atomkraftværker samt fossile brændstoffer, og har afvist Paris-aftalen som den dødsfælde den udgør.

Derfor ser vi, at det Britiske Imperium til stadighed forsøger at provokere Trumps USA til krige og stormagtskonfrontationer – altid den sikreste måde for geopolitiske London at udøve indflydelse og kontrol. Britisk efterretningstjeneste

iværksatte "Russiagate" for at forsøge at sikre, at intet strategisk samarbejde – herunder regional krigsunddragelse – var muligt mellem præsidenterne Trump og Putin. Og vi dokumenterer igen nedenfor, at London, igen og igen i hele perioden siden foråret 2017, har forsøgt at iscenesætte "begivenheder", der ville presse Trump ind i en ophedet krig i Sydvestasien.

Denne kampagne med "angreb" under falsk flag begyndte med "kemiske våben" i 2017, hvilket efterfølgende viste sig at have været iscenesat af de Hvide Hjelme, en gruppe finansieret i London på initiativ af den britiske efterretningstjeneste, som hævder at have "reageret" på de iscenesatte angreb. Og det fortsatte i sidste uge, med hvad der tilsyneladende var en åbenbar iscenesat "redning" af et tankskib med britisk flag, udført af et britisk krigsskib, "under iransk angreb" i Golfen. Da det ikke lykkedes at fremprovokere amerikanske militærstyrker mod Iran, erklærede den britiske udenrigsminister, at Iran nu kun er et år fra at besidde atombomber.

Vi er vagtsomme overfor, hvad monarkiet og dets undersåtter vil iværksætte næste gang; de truer faktisk planeten med en verdenskrig, hvis det nu lykkes dem at fremprovokere en krig mod Iran.

Vi ved også hvad vi skal gøre: Fejre Apollos 50 års jubilæum som LaRouche ville, ved at planlægge menneskehedens næste 50 år i rummet. Schiller Instituttet holder arrangementer rundt om i USA denne weekend, med udgangspunkt i en stor konference i New York, for at gøre netop dette. New York-arrangementet bliver live-streamet fra Schiller Instituttets hjemmeside kl. 19 den 20. juli. Om 18 måneder vil USA, Indien, Kina, Japan og Rusland alle være på, eller på vej mod Månen og videre – og det Britiske Imperium må destrueres.

Den bitre sandhed om det amerikanske “økonomiske opsving”

De artikler, der følger efter denne introduktion, er blot en overfladisk ridse i overfladen af det mest ødelæggende fysiske økonomiske sammenbrud, USA nogensinde har oplevet. Når man læser følgende rapporter – og der er vigtige områder som energiforsyning, vandforsyning, uddannelse og sundhedspleje, som ikke engang berøres her – kunne man først tro, at man læser en rapport om en anden planet midt i en mørk tidsalder. Men når du læser denne rapport, så spørg dig selv: Oplever du ikke præcis de resultater, der er dokumenteret nedenfor?

Du kan så begynde at overveje hele hysteriet i de amerikanske medier om det forfærdelige “autoritære regime” i Kina, hvor 800.000.000 mennesker, i virkeligheden, er blevet løftet ud af fattigdom, der er blevet bygget hundreder af skinnende nye byer, tog bliver udviklet som kører 600 km i timen, og millioner af børn spiller violin og klaver, og du kunne se på dig selv, og de forhold du har tolereret, i et nyt perspektiv. I 2017 blev det fastslået, at der stadig var omkring 30 millioner fattige i Kina, der hovedsagelig boede i landdistrikter og vanskeligt tilgængelige områder. Et målrettet program blev gennemført, og Kina er på rette spor for fuldstændigt at eliminere fattigdommen inden for sine egne grænser inden 2020. Overvej hvor langt Kina er nået i de sidste 50 år.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, har ofte talt om den økonomiske elendighed, hun oplevede i Kina, da hun rejste der som en ung journalist midt i

“Kulturrevolutionen” i 1971, men i dag er forholdene fuldstændig forandrede. Betragt nu USA i samme tidsrum. Siden 1971 er forholdene i USA gået i den stik modsatte retning: Den forventede levetid i USA er faldende i den længste periode siden Første Verdenskrig; stofrelaterede overdoser og selvmord har overgået bilulykker som dødsårsag; tidligere udryddede sygdomme er i stigning; hjemløshed, skjult og åbenlyst, breder sig voldsomt; broer, tunneller og anden vital infrastruktur kollapser; Metro-systemerne er faldefærdige og farlige; mange af vores kommunale vandsystemer er over 100 år gamle; tørke og oversvømmelse er hvad der er tilbage af vores landbrugssektor; og energiforbruget pr. indbygger falder – alt sammen tegn på et døende samfund.

Den forfærdelige økonomiske opløsning af USA ville aldrig være sket, hvis det amerikanske folk havde tilsluttet sig Lyndon LaRouches ideer. Da USA kæmpede med 1960'ernes paradigmeskifte, så voldsomt bebudet af mordet på Præsident Kennedy, advarede Lyndon LaRouche sine medborgere, at medmindre man stoppede og vendte denne udvikling, ville dette skifte føre til opløsningen af nationen. I årtier siden, har han advaret igen og igen om, at afindustrialiseringen (“liberaliseringen”) af økonomien og ledsagende modkultur med rock-sex-stoffer i 60'erne lagde vejen til et økonomisk sammenbrud, og til ødelæggelsen af det kognitive potentiale i befolkningen. Da Nixon trak stikket på Bretton Woods-Systemet i 1971, og ændrede det internationale monetære system til flydende valutakurser, meddelte LaRouche profetisk, at denne ændring af politikken – givet til USA af det britiske imperium – enten ville føre til en ny fascisme, eller ville fremtvinge oprettelsen af en ny økonomisk verdensorden.

Næsten 50 år – et halvt århundrede – senere er LaRouches advarsler blevet bekræftet, som borgerne kan iagttage overalt. Det imperiale geopolitiske system, der førte menneskeheden ind i to verdenskrige og har forårsaget mange gange mere massedød gennem dets økonomiske imperialismen end Hitlers regime,

kollapser nu under vægten af dets egen selvdestruktion. Derfor står især befolkningen i USA over for en presserende beslutning. Vi må se problemets omfang i øjnene for at mønstre modet til at kræve en løsning. Efter de studier, som beskriver de forskellige fysiske sektorers sammenbrud i den amerikanske økonomi, følger en opfordring til handling, der ledsager en artikel skrevet af LaRouche, hvori han fastsætter "fire love" for at redde USA. Han siger, at disse love er "ikke et valg", men "en umiddelbar nødvendighed". Vi tror, at du vil være enig i den vurdering, når du er færdig med at læse denne rapport.

Rapporten kan læses her:
(https://larouchepub.com/eiw/public/2019/2019_20-29/2019-27/eirv46n27-20190712.pdf)

**Kunne menneskets fremtid i rummet være nøglen til at besejre den dødelige pessimisme
Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga**

Zepp-LaRouche den 13. juli 2019

Helga Zepp-LaRouche åbnede dagens webcast med at diskutere "lyspunkter" i den strategiske situation, der kommer fra diplomatiet på G20-topmødet og Trump-Kim-mødet i den Demilitariserede Zone. Alligevel er det potentiale, der er ved at opstå, for at bryde med den geopolitiske unipolære verden truet af menneskehedens fjende, det Britiske Imperium, som er involveret i militære provokationer mod Iran og Kina, men endnu vigtigere, gennem dets rolle i at sprede pessimisme om fremtiden ved indførelsen af en anti-menneskelig grøn ideologi.

Mens Vesten ødelægger sig selv, er Asien på vej op, og et centralt element i Asiens fremkomst er vægten på rumforskning. Kina og Indien er begge involveret i måneprojekter, og Trumps hensigt om at USA skal være tilbage på månen inden 2024 definerer et potentiale for bredt videnskabeligt samarbejde. Dette er modgiften til pessimismen fra "grænser for vækst", osv., hvorfra den grønne bevægelse blev lanceret – den menneskelige kreativitet kan altid åbne nye horisonter, betonedede hun, ligesom Krafft Ehrlicke gjorde, med sin visionære idé om "den udenjordiske forpligtelse", og som Lyndon LaRouche viste i sine skrifter.

Vi kan bruge 50-årsdagen for Måne-landingen til at bringe fornyet optimisme til mennesker, noget som i høj grad frygtes af de neoliberale imperiale netværk centreret i London.

Vor tids store øjeblik må finde et stort folk

Den 11. juli (EIRNS) – De overraskende og uventede udviklinger i de seneste uger har ført USA og verden frem til et vendepunkt i flere nært beslægtede kampe, eller flere aspekter af den samme kamp. Et aspekt er at skabe enighed blandt de fire store anti-imperialistiske stormagter, USA, Rusland, Kina og Indien. Nu, endnu en gang, befinder verdens spekulative, London-centrerede finanssystem sig ved afgrunden af en krise, der er værre end den der brød ud i 2007. For at afværge det havde den afdøde statsmand og økonom Lyndon LaRouche længe foreslået, at de fire nationer skulle slutte sig til hinanden og indlede et nyt globalt system, et kreditsystem snarere end et finansielt system. Værdiløse spekulative beholdninger vil blive sat igennem konkursbehandling, og faste valutapariteter genindføres. Den nye institution vil udstede lavt forrentede kreditter i stor målestok til udviklingsprojekter rundt omkring i verden, som Kinas enorme Bælte- og Vejinitiativ – et globalt program for infrastruktur som 123 nationer har underskrevet samarbejdsaftaler med. Det nye internationale kreditsystem vil blive inspireret af Franklin Roosevelts design til det oprindelige Bretton Woods-system, som blev forvansket efter hans død. Et sådant nyt globalt kreditsystem vil bogstavelig talt gøre en ende på imperialismen fra den ene dag til den næste, da dagens herskende London-centrerede spekulative finanssystem, som omfatter Wall Street, Den internationale Valutafond og lignende, er synonymt med imperialismen; det er faktisk den eneste imperialismen der eksisterer i dag.

I takt med at disse fire stormagter retter ind efter hinanden, vil de kvæle krigsprovokationer – som hovedsagelig er britiske, eller britisk orienterede, og pacificere krigszoner.

Et andet aspekt er kravet om at menneskeheden er udfarende fra

dens hjemmeplanet med henblik på at udforske og i sidste ende kolonisere månen, solsystemet og derudover, som Lyndon LaRouches samarbejdspartner, den store tysk-amerikanske rumforsker Krafft Ehrlicke, kaldte "det udenjordiske imperativ" (forpligtelsen fra det ydre rum -red), som en moralsk nødvendighed. Det er sådan 1. Mosebog må forstås. Mennesket i Guds billede er ikke jordbundet; han er universel som sin skaber og en udødelig art. Da de samme fire stormagter også er de store rummagter (sammen med Japan og andre), åbner rumforskning og -kolonisering sig øjeblikkeligt som et felt for deres samarbejde.

Tæt forbundet hermed er kampen for at sætte en stopper for det britisk dirigerede kupforsøg mod den legitime valgte amerikanske præsident, Donald Trump, et kupforsøg som stadig fortsætter på trods af at Mueller-rapporten fastslog, at der var "intet samarbejde [med Rusland]". Som millioner af amerikanere nu forstår, var den udenlandske magt, der blandede sig i valget i USA i 2016 og senere, London, og ikke Moskva, fordi London vidste, at en præsident Trump ikke ville være deres villige 'skødehund', ligesom vore seneste præsidenter eller en Hillary Clinton, som ikke ville vove at bryde ud af det "specielle forhold" med det Britiske Imperium for at samarbejde med Rusland, Kina og Indien. De iværksatte i stedet uendelige udenlandske krige baseret på britiske løgne, som tidligere premierminister Tony Blairs "uredelige dossier" om irakiske masseødelæggelsesvåben.

Man kan forestille sig den rædsel, med hvilken London erfarede hvordan gennembruddet i forhandlingerne mellem præsident Trump og Nordkoreas Kim Jong Un i 'den demilitariserede zone' (DMZ) var blevet forberedt, igennem et tæt samarbejde mellem præsident Trump og Vladimir Putin og præsident Xi Jinping i Kina, og også Indiens premierminister Narendra Modi. Putin havde mødtes med Kim under forberedelserne, og Xi foretog et statsbesøg i Nordkorea umiddelbart før hans møde med Trump i slutningen af juni. Processen fortsætter intensivt, selv om

den falske nyhedspresse hellere ville ignorere det. I mellemtiden forsøger de samme fire stormagter at forhandle om en eventuel fredsaftale i Afghanistan.

Den 4. juli mindede præsident Trump amerikanerne og andre om, hvorfor Den amerikanske Frihedskrig blev udkæmpet, og mod hvem – det samme Britiske Imperium. Millioner lærte også fra denne tale for første gang, at menneskeheden vil rejse til månen igen i 2024, denne gang for at industrialisere Månen og søsætte missioner til Mars, som Lyndon LaRouche forudsagde i sin berømte halvtimes TV-kampagnevideo i forbindelse med det Demokratiske Partis præsidentnominering i 1988, "The Woman on Mars" (Kvinden på Mars). Den 20. juli fejrer verden 50-årsdagen for Apollo 11's landing på månen, en dag der fejres internationalt af Schiller Instituttet i denne ånd.

Derefter afslørede Storbritanniens ambassadør i Washington, Sir Kim Darroch, i en række notater, der blev lækket den 7. juli, sig selv som en fjende og en medsammensvoren mod den amerikanske præsident, og blev tvunget til at træde tilbage den 9. juli.

Således har en række pludselige, uventede begivenheder afsløret, hvor tæt vi er på sejr i denne mangesidige kamp. For alle dem, der tænker 50 år tilbage, til Apollo 11, kan det virke som om vi er tæt på at realisere John Kennedys planer og drømme, som blev afbrudt af det britisk inspirerede snigmord på ham, tillige med mordene på hans bror Bobby og Martin Luther King.

På det tidspunkt syntes det som om, at ingen trådte frem for at bære faklen videre fra de tre. På en måde er det sandt – ingen af deres nærmeste medarbejdere trådte frem. Men i en dybere forstand var det Lyndon LaRouche, der trådte frem. Han fulgte denne vej via en genopdagelse af de videnskabelige principper for økonomi. Første gang han kom i rampelyset var da han fremlagde en korrekt prognose for Nixons ødelæggelse af Bretton Woods-systemet i 1971, en prognose der tidligere var

blevet spottet af alle "anerkendte" økonomer. LaRouche forstod den forfatningsmæssige institution i det amerikanske præsidentskab, arbejdede indenfor denne, og deltog i otte præsidentkampagner. Blandt andre historiske præstationer, fik han i 1983 præsident Ronald Reagan overtalt til hvad sidstnævnte kaldte Det strategiske Forsvarsinitiativ ("Strategic Defense Initiative", SDI, -red.) som et alternativ til kernevåbnenes "gensidigt sikret ødelæggelse", samt en global udviklingspolitik.

LaRouches forslag til Moon-Mars-missionen stammer fra hans Strategiske Forsvarsinitiativ.

For dette blev LaRouche udsat for falske anklager og sendt i fængsel i fem år af den samme britisk inspirerede gruppe, som har forsøgt at ramme præsident Trump, herunder den samme korrupte anklager, Robert Mueller. Men fængslingen stoppede ham ikke. Fra fængslet udtænkte han planen, der dengang blev kaldt "Productive Triangle" ('den Produktive Trekant'), som senere blev til Kinas Bælte- og Vejinitiativ, der i den grad har ændret verden, og for eksempel bragt håb til Afrika. LaRouches navn må renses, befris for besudlingen fra de falske anklager, så hans ideer kan udbredes yderligere for at sikre den sejr, der nu er inden for rækkevidde.

Nu, i dag, er et stort øjeblik indtruffet, for at finde et stort folk der kan vinde denne kamp.

**Det Britiske Imperiums
særlige forhold falder sammen**

– Perfidious Albion Delenda Est

Den 10. juli (EIRNS) – I USA og Storbritannien er der en voksende erkendelse – og bæven hos nogle – af at det særlige forhold mellem Storbritannien og USA er i kaos og godt kunne blive fuldstændig og uigenkaldeligt ødelagt i den nærmeste fremtid. Udgivelsen af de diplomatiske telegrammer fra den tidligere britiske ambassadør i Washington (han fratrådte i morges) Sir Nigel Kim Darroch, KCMG (kommandør i ridderordenerne St. Michael og St. George) betyder langt mere end afsløringen af den uanstændigt adlede aristokrat for hans rolle i det britiske imperiale kupforsøg mod dets tidligere koloni. Faktisk har det potentialet til at tippe vægten mod imperiets kontrol over USA: Afslutningen på det "frie markeds" økonomiske konstruktion, pålagt ruinerne af det hamiltoniske "Amerikanske System" med statslig kredit og videnskabeligt fremskridt; og afslutningen på det amerikanske militærs styrke, der bliver brugt som den "dumme kæmpe" for at udføre britiske koloniale krige i hele Asien og Mellemøsten.

Lyndon LaRouche tilbragte en stor del af sine 96 år med at kæmpe for at uddanne amerikanere og verdensborgere til at forstå, at den egentlige fjende af civilisationen ikke var en nationalstat eller nogen kombination af nationalstater, men det overnationale imperium centreret i City of London og dets kontrollerede datterselskaber på Wall Street og i de finansielle centre i de øvrige vestlige magter.

Nu er kontrollørerne af dette imperium i en tilstand af panik, mens folk af god vilje endelig gør noget for at bryde kæderne i det særlige forhold. I London skriger herskerne over at præsident Donald Trump drister sig til at fordømme den britiske ambassadørs kriminelle handlinger for bevidst at mobilisere kræfter i USA til at udføre det forræderiske kupforsøg mod Trumps præsidentskab. Den tidligere

udenrigsminister Malcolm Rifkin, for eksempel, rasede over, at præsidenten er "skør og mærkelig" og hævdede (længselsfuldt, men ukorrekt), at "det meste af Amerika ignorerer" Trumps tweets.

Og i USA befrier amerikanerne sig i stigende grad fra deres underdanighed over for det Britiske Imperiums mystik. Det faktum at den britiske efterretningstjeneste stod bag hele Russiagate-fupnummeret mod præsidenten, bliver nu åbenlyst afsløret af justitsministeren og kongresmedlemmerne, præcis som LaRouche PAC afslørede fra begyndelsen. Rowan Scarborough fra Washington Times skrev i dag om "Fortælling om to dossierer" – MI6-agenten Christopher Steeles og nu Sir Kims telegrammer. "Selv før de usædvanlige afsløringer skrev Scarborough: "Præsident Trump var dybt mistænkssom over for den britiske regerings rolle i efterforskningen af ham og hans allierede". Nu, påpegede ham, blev de undergravende Darroch-telegrammer "sandsynligvis distribueret til magtens sæder, herunder Downing Street nr. 10"

Alt dette er kommet bare et par dage efter, at præsident Trump brød med den neokonservative stab der omgiver ham (som vi nu ved blev opfordret af Sir Kim som "portvogtere", "Trump-hviskere", "de personer vi stoler på for at sikre, at den britiske stemme høres i West Wing i Det Hvide Hus)". I Asien gjorde Trump sit eget diplomatiske arbejde og mødtes personligt med Xi Jinping, Vladimir Putin, Kim Jong Un og mange andre. Betingelserne er blevet fastlagt for at præsidenten kan realisere sit oprindelige kampaneløfte om at være "venner" med Rusland og nå til enighed med Kina, som rækker ud over handel, for potentielt at kunne realisere LaRouches forslag om, at USA skal tilsluttes Kinas Nye Silkevej.

50-årsdagen for Apollo 11's månelanding om 10 dage er en lejlighed til både at fejre menneskehedens kreative "herredømme over naturen" og at bringe hele verden sammen om at udvide menneskehedens "udenjordiske forpligtelse", som

erklæret af den store rumforsker Krafft Ehrlicke. Tiden er knap til at opnå denne store mission. Imperiet vil ikke roligt synke hen i glemsel, men vil risikere alt – endda atomkrig – for at redde sig selv. Også boblen i det vestlige finanssystem, der er mere oppustet i dag end før krakket i 2008, har igen nået et bristepunkt.

Det bedste middel til at gøre dette betydningsfulde øjeblik klart for alle nationer og alle borgere – både faren og løsningen – er, at præsident Trump handler for at rense Lyndon LaRouches navn og placere “fornuftens kraft” lige foran menneskeheden. Onsdag den 17. juli vil en samling LaRouchePAC aktivister står foran den amerikanske kongresbygning med bannere, der bekendtgør “LaRouche-sagen: Muellers’ Første Lejemord” og “Rens LaRouche!”

**Kampen for et Nyt Paradigme:
Den amerikanske republik mod
det afslørede Britiske
Imperium
Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche den 8. juli**

2019

Den usædvanlige lækage af telegrammer fra den britiske ambassadør i Washington til udenrigsministeriet i London viser, at briterne stadig er involveret i en massiv kampagne for at destabilisere Trump-administrationen, som de har været siden hans valg. Helga Zepp-LaRouche advarede om, at Sir Kim Darrochs udtalelse om, at Trump må foretage endnu en kovending mht. Iran, betyder, at vi skal være opmærksomme på en ny provokation under falsk flag, udtænkt til at føre til et amerikansk angreb mod Iran. De britiske styrkers beslaglæggelse af et iransk tankskib på et falsk grundlag, er et eksempel på et sådant farligt geopolitisk spil.

Det præsidentielle diplomati i Osaka fortsætter. Som opfølgning på det strategisk betydningsfulde Trump-Kim-møde i den demilitariserede zone, kommer udsendinge fra USA og Sydkorea til Europa for at rapportere om udviklingen. Andre aktiviteter omfatter et møde mellem russiske og amerikanske embedsmænd om nedrustningsforhandlinger; Putins besøg i Italien; og nye handelsforhandlinger mellem amerikanske og kinesiske embedsmænd.

Dette er et ekstraordinært øjeblik, som blev forberedt af Lyndon LaRouches livsværk, hvis bidrag omfatter hans profetiske vision for fremtiden. Trumps tale den 4. juli fangede denne ånd, især med sin tale om Måne-Mars-missionen. For at dette kan realiseres, må LaRouches værker studeres af flere mennesker, som så kan bringe hans ideer til dem, der endnu ikke kender ham. Kampagnen for at rense hans navn er et væsentligt element for at få dette til at ske.

Det enestående ved 4. juli

Den 3. juli (EIRNS) – Denne 4. juli (USA's frihedsdag) er mere end blot den 243. fejring af den amerikanske uafhængighedsdag; denne singularitet, særegenhed, i verdenshistorien, der markerede fremkomsten af en helt ny form for social organisation og regering af menneskeheden. "Liv, frihed og stræben efter lykke" er en god måde at angive arten af denne revolutionære forandring – som grundlæggerne forstod disse begreber, udviklet af Gottfried Leibniz.

"Visdom er videnskaben om lyksaglighed, og det er hvad der skal studeres frem for alt andet," skrev Leibniz i sit skrift "Lyksaglighed" i 1694. "Man kan være sikker på, at jo mere et sind ønsker at kende orden, fornuft, skønheden i tingene, som Gud har frembragt, og jo mere han er bevæget for at efterligne denne orden i det, som Gud har overladt i sin retning, des lykkeligere bliver han man gør endda sit eget bedste ved at arbejde for andres... Således har den suveræne visdom reguleret alt så godt, så vores pligt også skal være vores lykke, at al dyd frembringer sin egen belønning, og at enhver forbrydelse straffer sig selv før eller siden."

Den 4. juli er også en singularitet – et brudpunkt mellem to forskellige og uforlignelige systemer – idet det markerer det øjeblik, hvor alle de eksisterende institutioner, parametre, regler, målinger, former for adfærd og måder at tænke på i det gamle paradigme nedbrydes og stopper med at virke; og hvor dette samme tidspunkt, i dette øjeblik, også barsler med potentialet for et helt nyt paradigme, som har forskellige institutioner, økonomiske principper, former for adfærd og frem for alt måder at tænke på.

Med hensyn til det første, kan man betragte EU's førende institutioners skandaløse afgang, herunder Den Europæiske Centralbank, som er ved at blive omdannet til en enorm hyperinflationær ekspansion af kvantitative lempelser,

herunder værdiløse, "grønne" finansielle instrumenter og europæiske obligationer. Se hvordan den amerikanske centralbank, Federal Reserve, bevæger sig i samme retning, efter strenge instrukser fra aldeles bankerotte banker i City of London og Wall Street.

For det andet, tænk over den store, strategiske betydning af præsident Donald Trumps overraskende møde for tre dage siden med Nordkoreas Kim Jong Un, et møde som den sydkoreanske præsident, Moon Jae-in, karakteriserede som "en officiel start på en ny æra af fred" – og det gælder ikke kun på den Koreanske Halvø, men i hele verden. Moon fremhævede korrekt betydningen af den fælles økonomiske udvikling af nord og syd, øst og vest, som det eneste levedygtige grundlag for en sådan fred.

Der er intet forudbestemt om, hvilken af disse to veje menneskeheden vil vælge ved dette vendepunkt. Vores bedste kompas i disse uklare farvande er Lyndon LaRouches tanker og ideer, som vedbliver at være en levende kraft til at forme historien, i det omfang de er kendt, studeret og handlet på.

Det er årsagen til, at LaRouche-bevægelsen har valgt at fejre denne 4. juli, USA's Frihedsdag, ved at forøge sin kampagne for at rense LaRouches navn, herunder ved en øget cirkulation af underskriftsindsamlingen i både digital og trykt form, der kræver hans renselse, ledsaget af følgende enkle budskab:

"Jeg tror du ved, at den 4. juli ikke handler om hotdogs og fyrværkeri – det er en tid til at fejre hvad det betyder at være en amerikansk patriot. Lyndon LaRouche repræsenterede hele sit voksne liv ægte amerikansk patriotisme. Han blev ikke født ind i en social eliteklasse, han blev han ikke født rig – alligevel blev han en historisk person og leder, baseret på fortjenesten af sine ideer og styrken af sin karakter. Disse ideer udgjorde en sådan trussel for det moderne oligarki, at LaRouche blev bagvasket, uretfærdigt retsforfulgt og ulovligt

kastet i fængsel. Hvilken bedre måde findes at fejre USA's uafhængighed på end ved at støtte renselsen af den store amerikanske patriot Lyndon LaRouche? Brug venligst to minutter på at underskrive vores anmodning om, at præsident Donald Trump renser LaRouche. Hvis du ikke er bekendt med den juridisk skændige ugerning mod LaRouche, så se vores nye dokumentarfilm: 'LaRouche-sagen – Robert Muellers første lejemord'. “

Trump-Kim-møde genopliver Singapore-ånden. Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 1. juli 2019

Helga Zepp-LaRouche sagde i sin webcast den 1. juli, at mødet mellem Trump og Kim i 'DMZ' (den demilitariserede zone mellem Nord- og Sydkorea *–red.*) "genoplivede Singapore-ånden", og demonstrerede potentialet når præsidenter fra førende nationer handler i fællesskab. Mødet, der fulgte efter drøftelser på G20-topmødet, som involverede Trump, Putin, Xi, Abe og Moon, vender tilbage til ideen om politisk beslutningstagning på præsidentniveau. Ved at arrangere mødet udmanøvrerede Trump de britisk-orienterede neokonservative krigshøge i sin egen regering, og at dømme ud fra den latterligt fjendtlige reaktion fra Demokrater, udmanøvrerede han også dem.

Alt imens G20-topmødet undlod at tage fat på den voksende

økonomiske/finansielle krise – hun sagde, at det ikke rigtigt er designet til at gøre dette – beskrevet i den seneste BIS-rapport om risici forbundet med gæld, især virksomhedernes gæld, og effekten af betalingsstandsninger af sådan gæld på bankerne – så eksisterer potentialet for at anvende Lyndon LaRouches fire love for at standse faren for et sammenbrud stadigvæk. De positive tegn fra møderne mellem Trump og Xi samt Trump og Putin peger på betydningen af at tage LaRouches Fire-magts-aftale op, med henblik på at oprette et nyt finanssystem.

Hun opfordrede amerikanerne til at benytte Uafhængighedsdagen den 4. juli til at reflektere over betydningen af at genskabe ånden af den amerikanske republik, som blev skabt i opposition til det Britiske Imperium.

**Styrer præsidenten
udenrigspolitikken igen?
Godt!
Men hvem vil stoppe det
globale økonomiske
sammenbrud?**

Den 1. juli (EIRNS) – I en international strategisk webcast i dag noterede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche sig med glæde, at præsident Donald Trump og den nordkoreanske formand Kim Jong Un genoplivede “Singapore-ånden” i weekenden, som de tidligere havde etableret i juni 2018. I amerikanske termer, sagde hun, kan den fuldstændige

overraskelse, som Trump fremkom med i DMZ (den demilitariserede zone) – efterfulgt af møder med præsidenterne Xi Jinping i Kina og Vladimir Putin fra Rusland, som hjalp det med at ske – repræsentere en tilbagevenden til politisk beslutningstagning fra præsidenten. Dette flankerer de velkendte "høge" fra det Britiske Imperiums krigsparti. Det er meget lovende, sagde Zepp-LaRouche, og blev opfattet således af de andre stormagter på G20-mødet. Der er god grund til optimisme, at det også blev betragtet sådan af det amerikanske folk. Den japanske regering kan også spille en vigtig rolle i dette; måske bliver en ny "asiatisk sikkerhedsarkitektur" diskuteret for at stoppe spredningen af atomare mellem- og kortdistancemissiler.

Men det afgørende er, at præsident Trumps møder med Xi og især med Putin ikke blev saboteret denne gang af krigspartiet!

For kun to uger siden var præsidenten blevet presset til krig indenfor 10 minutter med Iran, og forræderisk holdt udenfor de hemmelige planer om at begå cyberbombning af det russiske elektricitetsnet – en krigshandling mod en supermagt. Storbritanniens regering har tidligere presset præsident Trump til militære angreb med forfalskninger. I årtier har det amerikanske krigsparti i Kongressen og Det Hvide Hus optrådt som så mange britiske imperiale Haushofere, Churchill'er og Mackindere. I en republik er det en patriotisk præsident der fører udenrigspolitik, især med andre stormagter. Hvis præsident Trump kan genoprette dette, kan han få amerikanernes samlede støtte.

Men disse stormagter gjorde intet på G20-mødet for at håndtere krigens barske oprindelse og følgesvend, økonomisk sammenbrud. Verdensøkonomien er i tilbagegang, med truslen om endnu et, værre økonomisk tilbageslag. Se EIR's særlige 5. juli-udgave, "The Bitter Truth About The Economic" Recovery."

Den nødlidende Europæiske Union er ubrugelig i denne krise. Lyndon LaRouche insisterede i to årtier, indtil sin død, på at lederne i USA, Kina, Rusland og Indien må tage føringen, om

muligt med andre suveræne nationer, udelukke briterne og iværksætte et nyt Bretton Woods-kreditsystem, lige som det Franklin Roosevelt forestillede sig efter Anden Verdenskrig. LaRouches økonomiske principper, herunder Glass/Steagall-bankopdeling og en hamiltonisk nationalbank, er vejen ud af faren, og må omsættes til handling af disse magter.

Stormagtsledere samles på G20 i et historisk øjeblik for at stoppe krig, vende sig mod nyt paradigme

Den 26. juni (EIRNS) Statsoverhoveder er allerede på vej eller er ankommet til Osaka, Japan, til G-20-topmødet den 28.-29. juni, hvor der på sidelinjen er adskillige møder mellem stormagternes statsoverhoveder. Blandt de mange bilaterale og multilaterale møder er de meget betydningsfulde samtaler på tomandshånd mellem blandt andre præsident Donald Trump og de tre ledere, den kinesiske præsident Xi Jinping, den russiske præsident Vladimir Putin og den indiske premierminister Narendra Modi. Disse udgør den historiske mulighed for at tilsidesætte de intense beskidte operationer som Russiagate eller Trumpgate, rettet mod det amerikanske præsidentskab og det amerikanske folk, og dæmoniseringen af Kina og Rusland via netværk fra det døende Britiske Imperium og de finansielle kredse, hvis geopolitiske kneb for at sætte USA op imod Rusland, Kina, Iran, Syrien, Venezuela og mange flere truer med altomfattende krig.

I dag, samtidig med at Trump var på vej til Japan, var LaRouche PAC-aktivister i Kongressen, Capitol Hill, for at distribuere vigtige oplysninger til alle de 535 kongreskontorer, især offentliggørelsen af de to nye videoer – “Schiller Instituttets mindehøjtidelighedskoncert: Lyndon H. LaRouche, Jr. Triumf (1922-2019)” og “dokumentarfilmen LaRouche: Robert Muellers Første Lejemord”; samt 24. juni-erklæringen: “Stop Tredje Verdenskrig, rens LaRouche”. Lyndon LaRouches historie viser tydeligt hans enestående udviklingsprogrammer og interventioner, baseret på principper der er hårdt tiltrængte på nuværende tidspunkt, og en rensning af hans navn vil frigøre ånden og modet til at virkeliggøre hans vision.

LaRouche PAC uddelte også en ny national pressemeddelelse til Kongressen: “Når fremtidige historikere ser tilbage på denne uge, vil de så se et vendepunkt eller en nedstigning til vejen mod helvede?” Denne erklæring påpeger, at: “Mens præsidenten tager til Osaka, hvor lederne af USA, Rusland, Kina og Indien har brug for at være frie til at diskutere en firemagtsaftale for fred, udvikling og en ny finansiel arkitektur, bliver spøgelse af den ultimative krig brugt til at terrorisere verden og skifte emnet. Det må ikke tillades. “Faren for krig vil være i fokus på LaRouche PAC’s fredags-webcast 28. juni med vært Matthew Ogden og gæst Paul Gallagher, der vil rapportere om truslen om en gentagelse af den cubanske missilkrise fra 1962.

Den særlige krigsrisiko som LaRouche PAC-erklæringen afslører, er, at nyligt vedtagne love har givet bemyndigelse til et U.S. Cyber Command med beføjelser til at udføre angreb på andre nationer uden præsidentens godkendelse eller endda viden! Det fratager præsidenten muligheden for at udvise dømmekraft, for at forhindre ubegrundede angreb, modangreb og total krig, netop som Trump heldigvis gjorde i sidste uge for at stoppe et militært angreb på Iran. Den slags lovløshed og korrupsion af institutioner, der ville oprette et sådant fordækt Cyber

Command opstod i løbet af de seneste år af den vanvittige Russiagate-periode, iscenesat af den britiske efterretningstjeneste og dens amerikanske kriminelle partnere.

Så i går kommer der, fra de samme netværk af krigshøge i enten den neo-konservative eller liberale fraktion, en ny trussel for at sabotere G20-mødets "Fire Magts"-potentiale. NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, udstedte et ultimatum til Rusland, at landet har fem uger til at afmontere sit "SSC-8" missilsystem, "ellers". Denne trussel står på dagsordenen for NATO's forsvarsministres møde i Bruxelles. Det vil sige, at inden den 3. august skal Rusland destruere en bestemt klasse af missiler, som Stoltenbergs hævder er i strid med traktaten om mellemdistanceraketter fra 1987 (INF). I dag kom det russiske svar. Viceudenrigsminister Sergei Ryabkov sagde, at når NATO's "trusler begynder at udmønte sig i virkelige handlinger, bliver vi nødt til at træffe militære modforanstaltninger."

NATO har således startet en ny anti-russisk balancegang på randen krig umiddelbart før det kritiske G20-topmøde. På trods af alt dette gav Trump i dag udtryk for sin glæde over tanken om at rådføre sig med sine "venner" i den kommende uge. Han sagde om Kina: "Jeg ønsker at have et godt forhold til Kina. Xi er en tæt personlig ven – han er fantastisk."

**NYHEDSORIENTERING JUNI 2019:
Rens Lyndon LaRouches navn**

for at forhindre krig

Download (PDF, Unknown)

Her er mere af Helga Zepp-LaRouches webcast fra side 2.

[Renselse af Lyndon LaRouche er afgørende for at stoppe det Britiske Imperiums fremstød imod 3. Verdenskrig](#)

[Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 21. juni 2019](#)

HARLEY SCHLANGER: Goddag! Jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet, og jeg vil gerne byde dig velkommen til denne uges webcast. Det er den 21. juni 2019. Vi taler med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af, og præsident for, Schiller Instituttet.

Dette er et utroligt historisk øjeblik. Der er en uge til G20-topmødet i Osaka, Japan, hvor der er potentiale for et historisk vendepunkt omkring ideen om en fire-magts-aftale om etablering af et nyt finansielt system – et 'Ny Bretton Woods' – en idé som Lyndon LaRouche fremsatte for næsten to årtier siden. Samtidig kommer der en utrolig krigsmobilisering fra krigspartiet, som forsøger at forsvare et bankerot system.

Men jeg synes at vi, for at starte diskussionen, virkelig skal tage fat på spørgsmålet om LaRouches frifindelse, og det initiativ der er blevet taget af LaRouche PAC og Schiller Instituttet med frigivelsen af to nye videoer; den ene hedder "LaRouche-sagen: Robert Muellers første Lejemord"; den anden er en video om mindearrangementet, der fandt sted i New York City for to uger siden. Så, Helga, vil du ikke give os en fornemmelse af mobiliseringen, der er i gang omkring frifindelsen, og betydningen af at disse to videoer bliver udgivet, rent faktisk, i dag?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: For mange mennesker vildet sikkert ikke være indlysende, men hvis Lyndon LaRouches navn ikke renses, tror jeg ikke, at vi kan stoppe de nuværende trommehvirvler for Tredje Verdenskrig. At rense hans navn og neutralisere den krigsmaskine, som driver verden mod Tredje Verdenskrig, er en og samme ting. For det er netop det apparat, der retsforfulgte min mand på trods af, at han var uskyldig i alle anklager, som nu driver verden til randen af udryddelse. I dag har vi, på samme tidspunkt i mange lande rundt om i verden, søsat en international operation med udgivelsen, i særdeleshed, af dokumentarfilmen »The LaRouche Case (LaRouche-sagen)«. Jeg vil opfordre alle seere, alle jer som ser dette program, til straks at gå på vores hjemmeside, downloade videoen og sende den; send linket til enhver mulig kontakt, I har – e-mail lister, sociale medier, bare nogen I kender – og hjælp os med at sprede dette internationalt (se: www.schillerinstitut.dk/si/?p=27712).

Denne video, som viser den fuldstændig uhørte bøjning af loven i sagen mod Lyndon LaRouche, hvor vi har de absolut autoritative stemmer fra hans tidligere advokat, Odin Anderson, og USA's forhenværende justitsminister Ramsey Clark, der kommer ind på årsagerne til, at LaRouche-sagen er det mest utrolige tilfælde af bøjning af loven og ødelæggelse af det amerikanske retssystem i USA's historie. Nu er det vores mål at få disse videoer ud overalt, og få handlet på dem; hvilket betyder, at vi har brug for at rense LaRouches navn. Grunden til at dette er så absolut vigtigt er, at det efter min og mine kollegers bedste dømmekraft, er den eneste måde hvorpå Tredje Verdenskrig kan stoppes. Årsagen er meget enkel. Det apparat, der retsforfulgte min mand i 1980'erne, og fortsatte med det i 1990'erne og 2000'erne, er den samme maskine, som lige nu er den drivende kraft bag konfrontationen med Rusland og Kina. Blot for at nævne, hvor absolut påtrængende det er, og hvor tæt vi er på, hvad der kunne blive Tredje Verdenskrig, er det faktum, at ifølge et tweet af Trump, var ordren til at angribe Iran – efter at de skød den amerikanske drone ned –

allerede givet; og 10 minutter før angrebet, der havde tre steder i Iran som mål, aflyste Trump angrebet. Ifølge hans eget tweet, spurgte han de relevante militære kommandanter, hvor mange dødsfald et sådant angreb på Iran ville have, og de sagde omkring 150. Så sagde han: »Dette er ude af proportion«, og han aflyste angrebet. Se, dette er en utrolig historie, for hvis det var sket, var vi måske på vej til Tredje Verdenskrig; og dette er ikke nogen overdrivelse. Trommehvirvlerne for krig var absolut utrolige. Tag blot et par skridt tilbage. Man havde artiklen i New York Times, der sagde, at de amerikanske sikkerhedsstyrker – Pentagon og såvidere – har optrappet cyber-angrebene mod Rusland bag ryggen på Trump, hvilket Trump kaldte forræderi. Så havde man historien om at det angiveligt var den iranske Revolutionsgarde, der stod bag angrebet på de to olietankskibe i Oman-bugten. Dette er efter al sandsynlighed endnu en af disse falske nyheder, en falsk flagoperation. Og det peger på det faktum, at man i USA lige nu har en dobbelt magtsituation. Som du nævnte, eller som vi vil diskutere mere, sker det en uge før G20-mødet, hvor, hvis dette blæses op, den sidste chance for fred kan gå tabt. Og på den anden side har man potentialet for at Trump mødes med Putin og Xi Jinping i særdeleshed og finder en løsning på de mange problemer i denne verden. Så vi er i en nedtælling. Men som jeg sagde, er rensning af Lyndon LaRouches navn helt afgørende; fordi den eneste måde man kan afvæbne og neutralisere krigspartiet i USA er at gøre denne sag til det mest prominente problem. Fordi det peger på sammenhængen mellem krigspartiet i dag og det apparat som er ansvarlig for mørklægningen af 11. september samt »Russiagate«, og folk er nødt til at forstå denne forbindelse.

Schlanger: Videoen er tilgængelig med et link på denne hjemmeside, og den er også tilgængelig på LaRouche PAC [<https://action.larouchepac.com/exonerate>]. Helga, hvad der står klart efter at have set denne video og talt med folk om det er, at selvom høringerne er fra 1995 eller 1996 – mere end to årtier gamle – er emnerne de samme, som det der sker i dag.

Det er forbløffende, vil du ikke sige det?

Zepp-LaRouche: Ja, jeg mener at tribunalet, der fandt sted i 1995, hvor mange internationale VIP'er, amerikanske lovgivere gennemgik sagen og hørte vidnesbyrd fra Odin Anderson og Ramsey Clark; jeg synes at det gør det helt klart, at der må rådes bod på denne, min mands sag.

Jeg vil stærkt tilskynde folk til at se videoen om Lyndon LaRouches sag sammen med den, ganske vist, lange video af mindearrangementet, fordi man bør se de to ting sammen. Retsforfølgelsen og bagvaskelsen af min mand er i fuldstændig modstrid til hans virkelige liv og livsværk, hvilket man får et glimt af i den meget smukke video om mindehøjtideligheden. Det er i virkeligheden nøglebudskabet, som skal ud til verden. Som jeg sagde i tribunalet, var uretten mod Lyndon LaRouche ikke alene det, at han blev sat uskyldigt i fængsel; men hvad der så at sige også blev sat i fængsel, var hele tankegodset af hans ideer og løsninger til verdens kriser, og dette er endnu mere påtrængende i dag. Så igen beder jeg om, at man tager sig tid; se disse to videoer [<https://action.larouchepac.com/exoneate>]. Og hjælp os så med at få dem rundt om kloden ad hvilken som helst kanal man overhovedet kan, fordi det er nøglen til at løse faren for krig. Så det er min indtrængende appel til Jer alle.

Schlanger: Se, som du sagde, kunne vi have været i 3. Verdenskrig fra i aftes. Alt imens det blev undgået, fortsætter presset for denne konfrontation fra krigspartiet. Ser du nogen ændring i det, som følge af præsident Trumps beslutning om at holde sig tilbage?

Zepp-LaRouche: Det må tiden vise. Jeg synes, det er en hel utrolig demonstration af, at vi faktisk har en dobbelt magtsituation i USA. Det er blevet et emne for offentlig diskussion. Bare for at gennemgå det igen, fordi især vores internationale seere måske ikke har bemærket det på samme måde, men det faktum, at *New York Times* havde en artikel, i

hvilken de pralede af, og de henviste til, at John Bolton sagde dette på et seminar afholdt af *Wall Street Journal* for et par dage siden, at USA's sikkerhedsstyrker, efterretningstjenesten, Pentagon, optrappede den allerede eksisterende cyber-krigsførelse, som oprindeligt blev bestilt af Obama; at de optrappede dette og gik efter el-nettet i Rusland. Nu er dette ikke nogen lille affære, for naturligvis forsyner el-nettet i ethvert land energi til hospitaler, til militærkommandoen og kontrol, til vandforsyninger; så det må betragtes som en krigshandling.

Trump tweetede straks og sagde, at dette var forræderi. Han sagde også, at det på eller anden måde var falske nyheder, når hele historien blev lækket på denne måde. For eksempel påpegede professor Stephen Cohen, som er en meget kendt Rusland-analytiker i USA, det faktum, at {New York Times} efter al sandsynlighed lækkede denne historie i det øjemed at ødelægge potentialet for et topmøde mellem Trump og Putin på det kommende G20-topmøde; ligesom medierne har gjort det før ved mangfoldige lejligheder. Hver gang der er et potentiale for en løsning, lækker de noget, eller gør noget uhyrligt for at sabotere et sådant topmøde. Så dette er én ting; og det rejser helt åbenbart spørgsmålet om, at hvis præsidenten ikke er informeret, hvem er det så, der styrer USA? Det er et spørgsmål, der bliver stillet af mange mennesker rundt om i verden; mennesker der bemærker det faktum, at Trump er en ting – som demonstreret af at han holdt angrebet mod Iran tilbage – men at sådanne medlemmer af hans kabinet som Bolton, Pompeo og andre, klart er 'noget andet'. Så det er ikke klart, hvem der giver ordrene.

Det samme synes at være sket i tilfældet med Iran – hvor, du ved, denne historie er utrolig. Iranerne, som svar på beskyldningen om at de var ansvarlige for angrebet på de to olietankskibe – for hvilket der ikke er noget bevis; flere regeringer, herunder den tyske og japanske regering, har krævet beviser, fordi denne video som Pompeo udsendte, klart

ikke udgør noget bevis. Så nedskød iranerne en drone. USA sagde, at denne drone var i internationalt farvand, men iranerne har nu udgivet en video der viser, at ikke kun dronen, men også et amerikansk fly lettede fra De Forenede Arabiske Emirater, gik ind i Oman-bugten, vendte tilbage og kom derefter ind i, ikke alene internationalt farvand, men iransk territorium. Ifølge de iranske militærkommandanter sendte de flere advarsler om, at disse to amerikanske fartøjer – drone og fly – var kommet ind i iransk territorium uden at få nogen respons. Derefter nedskød iranerne dronen, men ikke flyet, som en advarsel til USA.

Dette er absolut – hvem vågner ikke op og indser, at vi er på randen af Tredje Verdenskrig? – En sådan person befinder sig ikke virkelighedens verden. Vi er tættere på Tredje Verdenskrig end på noget andet tidspunkt – jeg vil sige end på noget tidspunkt i hele efterkrigstiden. Denne fare er endnu ikke drevet over. Jeg synes det er en rigtig god ting, at Trump greb ind i sidste øjeblik, men det var 10 minutter før angrebet! Folk bør virkelig indse, at dette ikke er nogen vittighed. Men igen, på kort sigt er den eneste måde at respondere på at opretholde processen for at få rensset Lyndon LaRouche. Hvis man vil stoppe Tredje Verdenskrig, så hjælp os med at få frifindelsen af LaRouche på dagsordenen internationalt; men i særdeleshed i forhold til præsident Trump, som har en meget god grund til at gøre det, fordi det ville tage sigte mod de samme kræfter som står bag 'Russiagate', og dem der gør det vanskeligt for ham at gennemføre hans hensigter med hensyn til at forbedre forholdet til Rusland og Kina.

Schlanger: Helga, med korruptionen af medierne i USA, hvor disse ting ikke på nogen måde dækkes i detaljer eller selv i virkeligheden, synes russerne at være mere direkte end nogensinde før i at advare om krigsfare. Hvad kan du sige om det, som kan hjælpe med at vække folk op til at indse, hvor tæt vi er på denne situation?

Zepp-LaRouche: Præsident Putin advarer om, at et angreb på Iran vil have katastrofale konsekvenser. Han sagde også – umiddelbart efter St. Petersburg International Economic Forum – i et interview til nyhedsbureauet Mir, at situationen mellem USA og Rusland forværres for hver time der går. Jeg synes det er en fair beskrivelse, i betragtning af hvad der er blevet offentliggjort netop nu – nemlig at 'The Joint Chiefs of Staff' (den amerikanske overkommando for hæren, flåden og luftvåbnet, red.) for første gang i flere år har offentliggjort deres atomstrategi. Lad mig læse et citat for dig, der gør det helt klart. Dette er en gennemgang af den atomstrategi, planlægning, målsøgning, kommando og kontrol, som omfatter ideen om brug af kernevåben i enhver konfrontation. Citatet, som jeg vil læse for dig er:

“Brugen af atomvåben kunne skabe betingelser for afgørende resultater og genoprettelse af strategisk stabilitet. Specifikt vil brugen af et atomvåben grundlæggende ændre omfanget af et slag, og skabe betingelser der påvirker hvordan kommandører vil få overhånden i en konflikt. “[Fælles publikation 3-72, Atomoperationer]

Dette er utroligt! Det er ideen om, at man kan bruge et enkelt atomvåben. Som om mange eksperter, som for eksempel Ted Postol, ikke har skrevet lange og meget overbevisende artikler om, at det ligger i atomvåbnenes karakter, at det ligger i logikken af den slags våbensystemer, at når man en gang er startet på at bruge et sådant våben, vil de alle blive brugt. Det ville med al sandsynlighed betyde udryddelsen af vores civilisation.

Denne rapport var offentliggjort i en uge, og blev derefter pludseligt trukket tilbage, og det blev kun genopslået på initiativ af 'Føderationen af Amerikanske Videnskabsfolk', der ønskede at påpege denne doktrins faktum. Jeg tror, at alt skal ses i sammenhæng, og det understreger den absolutte nødvendighed af at neutralisere krigsfraktionen; hvis gruppering udtrykkeligt indbefatter briterne, om hvem Craig

Murray, den tidligere britiske ambassadør, sagde, at for det britiske politiske system, regering og medier, er forskellen mellem fiktion og sandhed helt udvisket; og det burde vække alvorlig bekymring hos alle, fordi den britiske rolle i at anstifte alt dette er helt afgørende.

Det viser med al ønskelig tydelighed, at vi må ændre paradigmet; at krigsfraktionen skal stoppes; at Trump må sættes i stand til at gennemføre sine intentioner om at forbedre relationerne med Rusland og Kina, som han mange gange har sagt. Det er i virkeligheden dette, som jeg beder Jer, seerne, om at hjælpe os med at kommunikere ud: Fordi jeg tænker, at faren er virkelig som den var det i 1914. Uden en dybtgående mobilisering af mennesker over hele kloden, men især i Vesten, i Europa og USA, er vi i stor fare for – som søvngængere – at gå ind i en ny krig, præcis som det skete i 1914. Så kom med i vores mobilisering for at forhindre netop dette.

Schlanger: Hvis vi går tilbage til spørgsmålet om rensning af Lyndon LaRouches navn, så var det netop under lignende omstændigheder i slutningen af 1970'erne under Carter Administration, med galninge som Brzezinski og andre, der pressede på for krig, at Lyndon LaRouche intervenserede med SDI (Strategic Defense Initiative), og operationen imod ham kom som en konsekvens af Ronald Reagans vedtagelse af hans politik. Jeg synes, at dette er en anden parallel, der er ganske slående for at få folk til at forstå, hvorfor angrebet i dag er en parallel til, hvad der blev gjort imod Lyn i 1980'erne.

Zepp-LaRouche: Den eneste måde, hvorpå man i dette sene stadium af det strategisk spil, så at sige, kan komme ud af denne situation, ville være den slags samarbejde mellem – ikke kun USA og Rusland, som min mand i sin tid foreslog det mellem USA og Sovjetunionen – men som i særdeleshed også omfatter Kina og Indien. Fordi hans argument var, at der er behov for [enighed mellem] de fire mest magtfulde lande i verden for at

afslutte det britiske system af imperialistisk kontrol over verden. Dette er yderst vigtigt. Det ville dybest set betyde, at der under G20-mødet forhåbentligt vil finde et topmøde sted, som der er planer for; men vær på tærne, for i ugen op til G20-topmødet må vi forvente en indsats for at destabilisere dette potentiale indtil sidste øjeblik; som vi netop har set det med dette aflyste angreb imod Iran. Forhåbentlig kommer det til et topmøde mellem præsident Trump og Xi Jinping, og det ville ikke alene [kunne] afslutte handelskrigen, men barsle med en omfattende aftale. skulle forhåbentlig også komme et topmøde mellem Trump og Putin. Og hvis det skulle gå rigtig godt, ville der være et topmøde mellem de fire ledere. Husk på, at efter St. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum og SCO's [Shanghai Samarbejdsorganisation] topmøde i Bishkek et par dage senere, mødtes de tre ledere – Putin, Xi Jinping og Modi – allerede i Bishkek; og sagde at de ville mødes igen i Osaka på G20-mødet.

Så det bedste der kunne ske ville være, at de inviterer præsident Trump til at deltage i dette topmøde, og at Trump accepterer det. Fordi medmindre der er enighed om at tage fat på det meget presserende spørgsmål om det truende sammenbrud af det finansielle system, og en overgang til en Ny Bretton Woods-aftale, som især ville tage sig af det nødvendige kreditsystem til industrialisering af udviklingslandene, samt afslutte det system med kasino-økonomi, som vi har nu, ved at etablere et nyt kreditsystem og indføre et nyt paradigme. Jeg tror vi vil diskutere spørgsmålet om et nyt paradigme lidt mere, men der er brug for en helt anden tænkning om hvordan disse strategiske spørgsmål gribes an, for hvis vi forbliver indenfor området af geopolitik, som i forestillingen om at Europa skal blive en stærk, forenet bastion mod andre stærke kræfter – USA, Rusland, Kina; og hvis USA mener, at Kina og Kinas fremgang må inddæmme – hvis man bliver hængende i den slags tænkning, så er det kun et spørgsmål om tid, før hele denne strategiske situationen vil gå helt grassat og komme ude af kontrol. Så lad os mobilisere for at sætte spørgsmålet om

en 'fire-magts-aftale' for G20 på dagsordenen, og hjælp os med at mobilisere for det, fordi dette kan være den sidste chance for at gøre det. Fordi det står meget klart, at vi både strategisk, militært, men også med hensyn til den økonomiske situation sidder på en krudttønde. Derfor har vi brug for en akut ændring i hele tilgangen...

Zepp-LaRouche: Folk husker muligvis Martins Niemöller ord, som lød: Først kommer de efter dine naboer, så kommer de efter sigøjnerne, og så kommer de efter jøderne. Ja, man kan blot tilføje: "De er allerede kommet efter Lyndon LaRouche; de kom efter USA's præsident; og nu må du hellere hjælpe os med at ændre hele denne dynamik". Så bring venligst disse videoer rundt, og studér dem. Mange mennesker har været bange for at gå ud med ideen om at LaRouche repræsenterede magtfulde begreber, som er nødvendige for at løse verdens kriser. Hele retsforfølgelsen blev gjort med kun ét formål: At forgifte brønden, at gøre folk bange. Men at overvinde frygten, lige nu, for at slutte sig til Lyndon LaRouche og den bevægelse han skabte, er hvad der gør forskellen mellem krig og fred. Så gå med i vores mobilisering ...

Se foredragsrækken om LaRouches liv: Jordens sidste 50 år og Jordens næste 50 år

1: Oversigt: Den enkeltes rolle i historien. [Klik her.](#)

Helga Zepp-LaRouche. En person kan ændre historien, og den mest magtfulde kraft i historien er ikke våben, penge eller hære: det er ideer. Lyndon LaRouche udnyttede denne indsigt og

brugte den til at ændre verden. I dag ses frugterne af hans årtier lange organisering, sammen med mange kolleger og hans kone Helga i potentialet for internationalt samarbejde, som eksemplificeret af det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ. For at undgå den truende mørke tidsalder, som atomkonflikten mellem USA og Rusland udgør, er det vigtigt med en forståelse af den nødvendige renæssance.

2: LaRouches ufuldendte krig for en ny økonomisk verdensorden. Klik her.

Dennis Small. Historien om kampen for en retfærdig, ny økonomisk verdensorden (NWE0), baseret på nord-syd-samarbejde og udvikling, er et perfekt eksempel på hvordan ideer, og faktisk udelukkende ideer, skaber historien. De ideer, omkring hvilke de første kampe for en NWE0 blev udkæmpet, især i perioden 1979-1983, og begrebet om hvordan man fører denne krig, blev udviklet af Lyndon LaRouche.

Han påviste, at denne politik ville være til gavn for både nord og syd. Hans metode var at fremlægge de underliggende filosofiske begreber og det videnskabelige fysisk-økonomiske grundlag for at bevise, at en sådan tilgang rent faktisk kan fungere. De politiske relationer mellem de store hovedpersoner i denne kamp, Mexicos José López Portillo og Indiens Indira Gandhi, blev også bevidst fremmet af LaRouche. Og da en flanke opstod, da Ronald Reagan overtog præsidentskabet i USA i januar 1981, kastede LaRouche sig over den for at bringe de kræfter, der rent faktisk kunne besejre fjenden og vinde den strategiske krig, ind i kampen. Dette er genstand for en lektion i uafsluttet krig.

#3: Lyndon LaRouches unikke bidrag til videnskaben om universel historie. Klik her.

Will Wertz. I et essay han skrev, som blev udgivet i foråret 1993 med titlen »Om Gud«, skrev han: »Hvis vi måler historien med standarden, at hver person er imago viva Dei, får vi en komplet anderledes opfattelse af historien, end det, som er beskrevet i vores tåbelige lærebøger fra universiteterne og

lignende steder«. I et efterfølgende essay, udgivet i tidsskriftet Fidelio i efteråret 1993 med titlen »Historie som videnskab«, fortsatte Lyndon LaRouche: En rigoristisk definition af begrebet »historie« begynder med det faktum, at den fortsatte eksistens af den menneskelige art er styret af et princip, som ikke eksisterer for andre arter.«

#4 (18. maj): Italiensk Videnskab og Kultur. Klik her.

Liliana Gorini og John Sigerson. LaRouches ideer afspejler i Italien et fremskridt for den videnskabelige og kunstneriske revolution i det 15. århundredes florentinske renæssance. Dette fremskridt omfatter en tilbagevenden til en naturlig musikalsk stemning, hvilket Giuseppe Verdi krævede for mere end et århundrede siden; Italiens nylige skridt til at gennemføre LaRouches forslag om en Glass/Steagall-banklovgivning, en tilbagevenden til Hamiltons principper om økonomisk politik; og Italiens dristige beslutning om at tilslutte sig Kinas Bælte og Vejinitiativ for verdens udvikling.

Klassisk musik: Den tyske dirigent Furtwängler blev den ledende inspiration for LaRouches insisteren på at musik ikke udfoldes i lyd, men i det riemannske komplekse domæne.

5. Det amerikanske system, LaRouche-Riemannsk økonomi, og et Måne-Mars projekt. Klik her. Den findes nederste på siden.

Ben Deniston og Paul Gallagher. Den 23. marts 1983 traf præsident Reagan en beslutning – trods stærk modstand fra sine rådgivere – om at gøre LaRouches strategiske forsvarsinitiativ (SDI) til USA's politik. Det var en del af LaRouches rumprojektforeslag for en ny æra af potentielt set ubegrænset fremskridt.

Alle kan også ses på LaRouchePAC's hjemmeside. Klik her.

Renselse af Lyndon LaRouche er afgørende for at stoppe det Britiske Imperiums fremstød imod 3. Verdenskrig Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 21. juni 2019

Det centrale tema for Helga Zepp-LaRouches webcast i dag er, at dagens udgivelse af de to dokumentarer om Lyndon LaRouches liv og livsværk leverer vigtige våben til at besejre det apparat, der har ført os frem til det punkt i går, der lå mindre end ti minutter fra udløsningen af 3. Verdenskrig. Den internationale mobilisering for at rense LaRouche, sagde hun, er den eneste måde at stoppe 3. Verdenskrig på. Hun opfordrede gentagne gange seerne til at deltage i at opnå det bredest mulige publikum for disse to videoer.

Præsident Trumps beslutning om at afblæse et angreb på Iran, ti minutter før det blev iværksat, er en utrolig historie! Efter hans tweet som afbrød angrebet i sidste øjeblik, et tweet der blev udsendt lige efter at New York Times rapporterede om "den dobbelte magtsituation" i den amerikanske regering vedrørende beslutningen om at optrappe cyberkrigsførelsen mod Rusland, er spørgsmålet der bliver rejst af mennesker over hele verden: "Hvem er det lige, der træffer beslutninger i Washington?"

De britiske imperialistiske, geopolitiske netværk, der [i sin tid] stod bag lanceringen af "Få-fat-på-LaRouche-

udrykningsstyrken”, er de samme som dem der står bag dagens krigskampagne. Målet, for dem der retsforfulgte ham, var LaRouches ideer, som skinner gennem de to dokumentarer, der blev udgivet i dag. Disse ideer kan realiseres, begyndende med topmøderne mellem Trump og præsident Xi og med præsident Putin på topmødet i G20 næste uge. Som dokumentarerne viser, er det apparat, der presser på for krig, efter dets bestræbelser på at fjerne Trump, det samme som uberettiget gik efter LaRouche. Mens krig lige netop blev undgået denne gang, vil der komme flere hændelser, der kan føre til krig, hvis ikke dette apparat bliver stillet for retten.

Der er i dag ikke noget spørgsmål der er vigtigere, end at bringe en forståelse af dette til det bredeste udsnit af befolkningen over hele verden.

Afskrift af uddrag:

HARLEY SCHLANGER: Goddag! Jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet, og jeg vil gerne byde dig velkommen til denne uges webcast. Det er den 21. juni 2019. Vi taler med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af, og præsident for, Schiller Instituttet.

Dette er et utroligt historisk øjeblik. Der er en uge til G20-topmødet i Osaka, Japan, hvor der er potentiale for et historisk vendepunkt omkring ideen om en fire-magts-aftale om etablering af et nyt finansielt system – et ‘Ny Bretton Woods’ – en idé som Lyndon LaRouche fremsatte for næsten to årtier siden. Samtidig kommer der en utrolig krigsmobilisering fra krigspartiet, som forsøger at forsvare et bankerot system.

Men jeg synes at vi, for at starte diskussionen, virkelig skal tage fat på spørgsmålet om LaRouches frifindelse, og det initiativ der er blevet taget af LaRouche PAC og Schiller Instituttet med frigivelsen af to nye videoer; den ene hedder “LaRouche-sagen: Robert Muellers første Lejemord”; den anden er en video om mindearrangementet, der fandt sted i New York

City for to uger siden. Så, Helga, vil du ikke give os en fornemmelse af mobiliseringen, der er i gang omkring frifindelsen, og betydningen af at disse to videoer bliver udgivet, rent faktisk, i dag?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jo, altså, for mange mennesker vil det sikkert ikke være indlysende, men hvis Lyndon LaRouche ikke frifindes, tror jeg ikke at vi kan stoppe de nuværende trommehvirvler for Tredje Verdenskrig: Fordi hans frifindelse og neutralisering af krigsmaskinen, som driver Verden mod Tredje Verdenskrig, det er en og samme ting. Fordi det netop er det apparat, der retsforfulgte min mand på trods af at han var uskyldig i alle anklager, som nu driver verden til randen af udryddelse.

I dag har vi, på samme tidspunkt i mange lande rundt om i verden, søsat en international operation med udgivelsen, i særdeleshed, af dokumentarfilmen "The LaRouche Case (LaRouche-sagen). Jeg vil opfordre alle seere, alle Jer som ser dette program til straks at gå på vores hjemmeside, downloade videoen og se den; send linket til enhver mulig kontakt, du har – e-mail lister, sociale medier, bare nogen du kender – og hjælpe os med at sprede dette internationalt. [[https://schillerinstitute.com/blog/2019/06/20/feature-video-the-Larouche-case-Muellers-først-hit-job /](https://schillerinstitute.com/blog/2019/06/20/feature-video-the-Larouche-case-Muellers-først-hit-job/)]

Denne video, som viser den fuldstændig uhørte bøjning af loven i sagen mod Lyndon LaRouche, hvor vi har de absolut autoritative stemmer fra hans tidligere advokat, Odin Anderson, og USA's forhenværende justitsminister Ramsey Clark, der kommer ind på årsagerne til, at LaRouche-sagen er det mest utrolige tilfælde af bøjning af loven og destruktion af det amerikanske retssystem i USA's historie.

Nu er det vores mål at få disse videoer ud overalt, og få handlet på dem; hvilket betyder, at vi har brug for frifindelsen af Lyndon LaRouche. Grunden til at dette er så absolut vigtigt er, at det efter min og mine kollegers bedste

dømmekraft, er den eneste måde hvorpå Tredje Verdenskrig kan stoppes. Årsagen er meget enkel. Det apparat, der retsforfulgte min mand i 1980'erne, og fortsatte med det i 1990'erne og 2000'erne, er den samme maskine, som lige nu er den drivende kraft bag konfrontationen med Rusland og Kina. Blot for at nævne hvor absolut påtrængende det er, og hvor tæt vi er på hvad der kunne blive Tredje Verdenskrig, er det faktum, at ifølge et tweet af Trump, var ordren til at angribe Iran – efter at de skød den amerikanske drone ned – allerede givet; og 10 minutter før angrebet, der havde tre steder i Iran som mål, aflyste Trump angrebet. Ifølge hans eget tweet, spurgte han de relevante militære kommandanter, hvor mange dødsfald et sådant angreb på Iran ville have, og de sagde omkring 150. Så sagde han: "Dette er ude af proportion", og han aflyste angrebet. Se, dette er en utrolig historie, for hvis det var sket, var vi måske på vej til Tredje Verdenskrig; og dette er ikke nogen overdrivelse.

Trommehvirvlerne for krig var absolut utrolige. Tag blot et par skridt tilbage. Man havde artiklen i New York Times, der sagde, at de amerikanske sikkerhedsstyrker – Pentagon og så videre – har optrappet cyber-angrebene mod Rusland bag ryggen på Trump, hvilket Trump kaldte forræderi. Så havde man historien om at det angiveligt var den iranske Revolutionsgarde, der stod bag angrebet på de to olietankskibe i Oman-bugten. Dette er efter al sandsynlighed endnu en af disse falske nyheder, en falsk-flagoperation. Og det peger på det faktum, at man i USA lige nu har en dobbelt magtsituation. Som du nævnte, eller som vi vil diskutere mere, sker det en uge før G20-mødet, hvor, hvis dette blæses op, den sidste chance for fred kan gå tabt. Og på den anden side har man potentialet for Trump at mødes med Putin og Xi Jinping i særdeleshed og finde en løsning på de mange problemer i denne verden. Så vi er i en nedtælling. Men som jeg sagde, er frifindelsen af Lyndon LaRouche helt afgørende; fordi den eneste måde man kan afvæbne og neutralisere krigspartiet i USA er at gøre denne sag til det mest prominente problem. Fordi

det peger på sammenhængen mellem krigspartiet i dag og det apparat som er ansvarlig for mørklægningen af 11. september samt 'Russiagate', og folk er nødt til at forstå denne forbindelse.

Schlanger: Videoen er tilgængelig med et link på denne hjemmeside, og den er også tilgængelig på LaRouche PAC [<https://action.larouchepac.com/exonerate>]. Helga, hvad der står klart efter at have set denne video og talt med folk om det er, at selvom høringerne er fra 1995 eller 1996 – mere end to årtier gamle – er emnerne de samme, som det der sker i dag. Det er forbløffende, vil du ikke sige det?

Zepp-LaRouche: Ja, jeg mener at tribunalet, der fandt sted i 1995, hvor mange internationale VIP'er, amerikanske lovgivere gennemgik sagen og hørte vidnesbyrd fra Odin Anderson og Ramsey Clark; jeg synes at det gør det helt klart, at der må rådes bod på denne, min mands sag.

Jeg vil stærkt tilskynde folk til at se videoen om Lyndon LaRouches sag sammen med den, ganske vist, lange video af mindearrangementet, fordi man bør se de to ting sammen. Retsforfølgelsen og bagvaskelsen af min mand er i fuldstændig modstrid til hans virkelige liv og livsværk, hvilket man får et glimt af i den meget smukke video om mindehøjtideligheden. Det er i virkeligheden nøglebudskabet, som skal ud til verden. Som jeg sagde i tribunalet, var uretten mod Lyndon LaRouche ikke alene det, at han blev sat uskyldigt i fængsel; men hvad der så at sige også blev sat i fængsel, var hele tankegodset af hans ideer og løsninger til verdens kriser, og dette er endnu mere påtrængende i dag. Så igen beder jeg om, at man tager sig tid; se disse to videoer [<https://action.larouchepac.com/exoneate>]. Og hjælp os så med at få dem rundt om kloden ad hvilken som helst kanal man overhovedet kan, fordi det er nøglen til at løse faren for krig. Så det er min indtrængende appel til Jer alle.

Schlanger: Se, som du sagde, kunne vi have været i 3.

Verdenskrig fra i aftes. Alt imens det blev undgået, fortsætter presset for denne konfrontation fra krigspartiet. Ser du nogen ændring i det, som følge af præsident Trumps beslutning om at holde sig tilbage?

Zepp-LaRouche: Det må tiden vise. Jeg synes, det er en hel utrolig demonstration af, at vi faktisk har en dobbelt magtsituation i USA. Det er blevet et emne for offentlig diskussion. Bare for at gennemgå det igen, fordi især vores internationale seere måske ikke har bemærket det på samme måde, men det faktum, at *New York Times* havde en artikel, i hvilken de pralede af, og de henviste til, at John Bolton sagde dette på et seminar afholdt af *Wall Street Journal* for et par dage siden, at USA's sikkerhedsstyrker, efterretningstjenesten, Pentagon, optrappede den allerede eksisterende cyber-krigsførelse, som oprindeligt blev bestilt af Obama; at de optrappede dette og gik efter el-nettet i Rusland. Nu er dette ikke nogen lille affære, for naturligvis forsyner el-nettet i ethvert land energi til hospitaler, til militærkommandoen og kontrol, til vandforsyninger; så det må betragtes som en krigshandling.

Trump tweetede straks og sagde, at dette var forræderi. Han sagde også, at det på eller anden måde var falske nyheder, når hele historien blev lækket på denne måde. For eksempel påpegede professor Stephen Cohen, som er en meget kendt Rusland-analytiker i USA, det faktum, at {*New York Times*} efter al sandsynlighed lækkede denne historie i det øjemed at ødelægge potentialet for et topmøde mellem Trump og Putin på det kommende G20-topmøde; ligesom medierne har gjort det før ved mangfoldige lejligheder. Hver gang der er et potentiale for en løsning, lækker de noget, eller gør noget uhyrligt for at sabotere et sådant topmøde. Så dette er én ting; og det rejser helt åbenbart spørgsmålet om, at hvis præsidenten ikke er informeret, hvem er det så, der styrer USA? Det er et spørgsmål, der bliver stillet af mange mennesker rundt om i verden; mennesker der bemærker det faktum, at Trump er en ting

– som demonstreret af at han holdt angrebet mod Iran tilbage – men at sådanne medlemmer af hans kabinet som Bolton, Pompeo og andre, klart er 'noget andet'. Så det er ikke klart, hvem der giver ordrene.

Det samme synes at være sket i tilfældet med Iran – hvor, du ved, denne historie er utrolig. Iranerne, som svar på beskyldningen om at de var ansvarlige for angrebet på de to olietankskibe – for hvilket der ikke er noget bevis; flere regeringer, herunder den tyske og japanske regering, har krævet beviser, fordi denne video som Pompeo udsendte, klart ikke udgør noget bevis. Så nedskød iranerne en drone. USA sagde, at denne drone var i internationalt farvand, men iranerne har nu udgivet en video der viser, at ikke kun dronen, men også et amerikansk fly lettede fra De Forenede Arabiske Emirater, gik ind i Oman-bugten, vendte tilbage og kom derefter ind i, ikke alene internationalt farvand, men iransk territorium. Ifølge de iranske militærkommandanter sendte de flere advarsler om, at disse to amerikanske fartøjer – drone og fly – var kommet ind i iransk territorium uden at få nogen respons. Derefter nedskød iranerne dronen, men ikke flyet, som en advarsel til USA.

Dette er absolut – hvem vågner ikke op og indser, at vi er på randen af Tredje Verdenskrig? – En sådan person befinder sig ikke virkelighedens verden. Vi er tættere på Tredje Verdenskrig end på noget andet tidspunkt – jeg vil sige end på noget tidspunkt i hele efterkrigstiden. Denne fare er endnu ikke drevet over. Jeg synes det er en rigtig god ting, at Trump greb ind i sidste øjeblik, men det var 10 minutter før angrebet! Folk bør virkelig indse, at dette ikke er nogen vittighed. Men igen, på kort sigt er den eneste måde at respondere på at opretholde processen for at få rensset Lyndon LaRouche. Hvis man vil stoppe Tredje Verdenskrig, så hjælp os med at få frifindelsen af LaRouche på dagsordenen internationalt; men i særdeleshed i forhold til præsident Trump, som har en meget god grund til at gøre det, fordi det

ville tage sigte mod de samme kræfter som står bag 'Russiagate', og dem der gør det vanskeligt for ham at gennemføre hans hensigter med hensyn til at forbedre forholdet til Rusland og Kina.

Schlanger: Helga, med korrupsionen af medierne i USA, hvor disse ting ikke på nogen måde dækkes i detaljer eller selv i virkeligheden, synes russerne at være mere direkte end nogensinde før i at advare om krigsfare. Hvad kan du sige om det, som kan hjælpe med at vække folk op til at indse, hvor tæt vi er på denne situation?

Zepp-LaRouche: Præsident Putin advarer om, at et angreb på Iran vil have katastrofale konsekvenser. Han sagde også – umiddelbart efter St. Petersburg International Economic Forum – i et interview til nyhedsbureauet Mir, at situationen mellem USA og Rusland forværres for hver time der går. Jeg synes det er en fair beskrivelse, i betragtning af hvad der er blevet offentliggjort netop nu – nemlig at 'The Joint Chiefs of Staff' (den amerikanske overkommando for hæren, flåden og luftvåbnet, red.) for første gang i flere år har offentliggjort deres atomstrategi. Lad mig læse et citat for dig, der gør det helt klart. Dette er en gennemgang af den atomstrategi, planlægning, målsøgning, kommando og kontrol, som omfatter ideen om brug af kernevåben i enhver konfrontation. Citatet, som jeg vil læse for dig er:

“Brugen af atomvåben kunne skabe betingelser for afgørende resultater og genoprettelse af strategisk stabilitet. Specifikt vil brugen af et atomvåben grundlæggende ændre omfanget af et slag, og skabe betingelser der påvirker hvordan kommandører vil få overhånden i en konflikt. “[Fælles publikation 3-72, Atomoperationer]

Dette er utroligt! Det er ideen om, at man kan bruge et enkelt atomvåben. Som om mange eksperter, som for eksempel Ted Postol, ikke har skrevet lange og meget overbevisende artikler om, at det ligger i atomvåbnenes karakter, at det ligger i

logikken af den slags våbensystemer, at når man en gang er startet på at bruge et sådant våben, vil de alle blive brugt. Det ville med al sandsynlighed betyde udryddelsen af vores civilisation.

Denne rapport var offentligtgjort i en uge, og blev derefter pludseligt trukket tilbage, og det blev kun genopslået på initiativ af 'Føderationen af Amerikanske Videnskabsfolk', der ønskede at påpege denne doktrins faktum. Jeg tror, at alt skal ses i sammenhæng, og det understreger den absolutte nødvendighed af at neutralisere krigsfraktionen; hvis gruppering udtrykkeligt indbefatter briterne, om hvem Craig Murray, den tidligere britiske ambassadør, sagde, at for det britiske politiske system, regering og medier, er forskellen mellem fiktion og sandhed helt udvisket; og det burde vække alvorlig bekymring hos alle, fordi den britiske rolle i at anstifte alt dette er helt afgørende.

Det viser med al ønskelig tydelighed, at vi må ændre paradigmet; at krigsfraktionen skal stoppes; at Trump må sættes i stand til at gennemføre sine intentioner om at forbedre relationerne med Rusland og Kina, som han mange gange har sagt. Det er i virkeligheden dette, som jeg beder Jer, seerne, om at hjælpe os med at kommunikere ud: Fordi jeg tænker, at faren er virkelig som den var det i 1914. Uden en dybtgående mobilisering af mennesker over hele kloden, men især i Vesten, i Europa og USA, er vi i stor fare for – som søvngængere – at gå ind i en ny krig, præcis som det skete i 1914. Så kom med i vores mobilisering for at forhindre netop dette.

Schlanger: Hvis vi går tilbage til spørgsmålet om rensning af Lyndon LaRouches navn, så var det netop under lignende omstændigheder i slutningen af 1970'erne under Carter Administration, med galninge som Brzezinski og andre, der pressede på for krig, at Lyndon LaRouche interвенerede med SDI (Strategic Defense Initiative), og operationen imod ham kom som en konsekvens af Ronald Reagans vedtagelse af hans

politik. Jeg synes, at dette er en anden parallel, der er ganske slående for at få folk til at forstå, hvorfor angrebet i dag er en parallel til, hvad der blev gjort imod Lyn i 1980'erne.

Zepp-LaRouche: Den eneste måde, hvorpå man i dette sene stadium af det strategisk spil, så at sige, kan komme ud af denne situation, ville være den slags samarbejde mellem – ikke kun USA og Rusland, som min mand i sin tid foreslog det mellem USA og Sovjetunionen – men som i særdeleshed også omfatter Kina og Indien. Fordi hans argument var, at der er behov for [enighed mellem] de fire mest magtfulde lande i verden for at afslutte det britiske system af imperialistisk kontrol over verden. Dette er yderst vigtigt. Det ville dybest set betyde, at der under G20-mødet forhåbentligt vil finde et topmøde sted, som der er planer for; men vær på tærne, for i ugen op til G20-topmødet må vi forvente en indsats for at destabilisere dette potentiale indtil sidste øjeblik; som vi netop har set det med dette aflyste angreb imod Iran. Forhåbentlig kommer det til et topmøde mellem præsident Trump og Xi Jinping, og det ville ikke alene [kunne] afslutte handelskrigen, men barsle med en omfattende aftale. skulle forhåbentlig også komme et topmøde mellem Trump og Putin. Og hvis det skulle gå rigtig godt, ville der være et topmøde mellem de fire ledere. Husk på, at efter St. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum og SCO's [Shanghai Samarbejdsorganisation] topmøde i Bishkek et par dage senere, mødtes de tre ledere – Putin, Xi Jinping og Modi – allerede i Bishkek; og sagde at de ville mødes igen i Osaka på G20-mødet.

Så det bedste der kunne ske ville være, at de inviterer præsident Trump til at deltage i dette topmøde, og at Trump accepterer det. Fordi medmindre der er enighed om at tage fat på det meget presserende spørgsmål om det truende sammenbrud af det finansielle system, og en overgang til en Ny Bretton Woods-aftale, som især ville tage sig af det nødvendige kreditsystem til industrialisering af udviklingslandene, samt

afslutte det system med kasino-økonomi, som vi har nu, ved at etablere et nyt kreditsystem og indføre et nyt paradigme. Jeg tror vi vil diskutere spørgsmålet om et nyt paradigme lidt mere, men der er brug for en helt anden tænkning om hvordan disse strategiske spørgsmål gribes an, for hvis vi forbliver indenfor området af geopolitik, som i forestillingen om at Europa skal blive en stærk, forenet bastion mod andre stærke kræfter – USA, Rusland, Kina; og hvis USA mener, at Kina og Kinas fremgang må inddæmnes – hvis man bliver hængende i den slags tænkning, så er det kun et spørgsmål om tid, før hele denne strategiske situationen vil gå helt grassat og komme ude af kontrol. Så lad os mobilisere for at sætte spørgsmålet om en 'fire-magts-aftale' for G20 på dagsordenen, og hjælp os med at mobilisere for det, fordi dette kan være den sidste chance for at gøre det. Fordi det står meget klart, at vi både strategisk, militært, men også med hensyn til den økonomiske situation sidder på en krudttønde. Derfor har vi brug for en akut ændring i hele tilgangen...

Zepp-LaRouche: Folk husker muligvis Martins Niemöller ord, som lød: Først kommer de efter dine naboer, så kommer de efter sigøjnerne, og så kommer de efter jøderne. Ja, man kan blot tilføje: "De er allerede kommet efter Lyndon LaRouche; de kom efter USA's præsident; og nu må du hellere hjælpe os med at ændre hele denne dynamik". Så bring venligst disse videoer rundt, og studér dem. Mange mennesker har været bange for at gå ud med ideen om at LaRouche repræsenterede magtfulde begreber, som er nødvendige for at løse verdens kriser. Hele retsforfølgelsen blev gjort med kun ét formål: At forgifte brønden, at gøre folk bange. Men at overvinde frygten, lige nu, for at slutte sig til Lyndon LaRouche og den bevægelse han skabte, er hvad der gør forskellen mellem krig og fred. Så gå med i vores mobilisering ...

Se og del: Dokumentarfilm om at rense Lyndon LaRouches navn.

Skriv gerne under for at rense LaRouches navn: klik her.

Læs også afskriftet (på engelsk) nedenunder.

Trailer:

Den 21. juni offentliggjorde LaRouchePAC en 80-minutters dokumentarfilm, som opfordrer til at rense Lyndon LaRouches navn, "Hvorfor Lyndon LaRouches navn skal renses" (primært med uddrag af de uafhængige høringer fra 1995 om justitsministeriets embedsmisbrug – med Lyndon LaRouche, Helga Zepp-LaRouche, USA's fhv. justisminister Ramsey Clark, og LaRouches sagfører Odin Anderson).

Hjælp med at få denne nye video til at gå viralt.

I samarbejde med Helga LaRouche lancerer vi en international mobilisering for at få så mange som muligt (medlemmer, tilhængere, aktivister, kontakter osv.) til at dele, promovere og sprede videoen.

Kan du gøre en særlig indsats for at nå ud til kontakter med vigtige e-mail-liste, hjemmesider, blogs, Twitter, Facebook osv. og bede dem om at cirkulere dokumentaren. (Du kan

naturligvis også hjælpe ved at promovere det via dine egne lister/sociale medier/eller hjemmeside)

Med den rette koordinerede indsats kan vi få videoen til at gå viralt.

Afskrift på engelsk:

The Case of LaRouche: Robert Mueller's First Hit Job

The Case for the Exoneration of Lyndon LaRouche

June 21, 2019

[music]

HELGA ZEPP-LAROUCHE: The most important in history is ideas, especially those ideas which move mankind forward; which are ideas which make the life of generations to come more human.

For me, the biggest crime of what happened to my husband is not that he was innocently in jail. I'm not saying it was not a hard time, because it was. But the lack of the ability to have important ideas govern history; that is the biggest crime. Lyn, while he was incredibly courageous of producing creative work while he was in prison – I mean, he did more in prison than any of us outside, and he put us to shame.

But nevertheless, I will only give you one example. In 1989, he was already in jail for nearly one year, when the borders of Europe opened. He, from his prison cell, designed a great vision of how to integrate Eastern Europe, Western Europe, China, the whole Eurasian continent, which would have been a groundbreaking conception which would have put the entire history of the 20th century on a totally new basis. Because

economically, to integrate that economic space as one would have given opportunities and freedom to the states of the former Soviet Union and Eastern Europe and the Asian countries. But because Lyn was in jail, this idea did not become as effective as if he would have been free.

Now, I'm saying this because to put a man of great ideas into jail is a crime all by itself, because of the ideas. The reason why we were able to mobilize hundreds of parliamentarians and thousands of VIPs from around the globe – why would people from Africa sign the parole request for Lyndon LaRouche? Why would people from Latin America do this? Why would people from around the world, from Russia; why would people come out of completely different cultural worlds to fight for this man? Well, because we not only said this man must be free and his innocence must be proven, but they, many of them told me and others that they understand that the kind of change in global policy my husband is standing for, the kind of just new world economic order which allows the economic development of Africa; which allows the economic development of the developing countries, of Eastern Europe, they say is the only hope for them, for their nation, as far away as it may be.

So, the reason why we must win is not because it's a personal affair. But as my husband was saying, we are going into a period of crisis, which most people are completely unaware of. The kinds of changes have to be big, and they have to be done with the help of the United States, because the world cannot be saved against the United States.

So, it is an historical necessity. And I think in a certain sense, given the experience I have from eight years of fighting this, given the fact that more and more people around the globe are united around this and understand that mankind is sitting in one boat this time; that either we solve all our problems at once, or nobody will live. I think we can win, and I think we must have that attitude. [applause]

NARRATOR: On August 31st and September 1st, 1995, a series of extraordinary hearings were convened in Tysons Corner, Virginia, to investigate gross misconduct by the U.S. Department of Justice. The hearings were chaired by former U.S. Congressman James Mann of South Carolina and J.L. Chestnut of Alabama – the great lawyer and icon of the Civil Rights movement. The hearings focussed on abuses by the U.S. Department of Justice, highlighting the onslaughts of targetted criminal cases against black elected officials in the United States – dubbed “Operation Fruehmenschen” according to FBI whistleblowers and Congressman Merv Dymally of California; as well as the case of Lyndon LaRouche.

LYNDON LAROCHE: My case may be, as Ramsey Clark described it, the most extensive and the highest level of these cases, in terms of the duration and scope of the operation.

NARRATOR: Witnesses included: LaRouche’s attorney, Odin Anderson; former U.S. Attorney General Ramsey Clark, who had been LaRouche’s defense attorney in his appeal; Lyndon LaRouche’s wife, Helga Zepp-LaRouche – from whom you just heard; and Lyndon LaRouche himself. The panel was comprised of leading national and international political figures, including the former Vice Premier of Slovakia, Jozef Miklosko; numerous state senators and other elected officials from across the United States; as well as Chor-Bishop of the Maronite Church, Monsignor Elias el-Hayek. Numerous international observers were present, including legendary Civil Rights heroine Amelia Boynton Robinson of Selma, Alabama.

As you will hear, these hearings demonstrated not just the injustice which was perpetrated against leading U.S. political

officials by the Department of Justice because of their political views – exemplified by the case of Lyndon LaRouche – but the inherent danger at that time that such abuses, if left unchecked, could subsequently threaten the very existence of our Constitutional republic itself; a fight we see playing out today as we speak at the very highest level of our government, in the form of the attempted takedown of the U.S. Presidency.

[from Oct. 6, 1986]

NEWS REPORTER 1: The raid command post, about three miles from town, was busy all night. Just before dawn, Virginia State Police moved out. It was a combined strike force, including FBI, Internal Revenue Service, Secret Service, and other Federal and state agents. As FBI agents approached LaRouche's estate in Leesburg, Virginia, 50 miles from Washington, police lined up outside.

NEWS REPORTER 2: Good evening. Federal and state agents today raided the Leesburg, Virginia headquarters of political activist Lyndon LaRouche.

NEWS REPORTER 3: Today, it was a law enforcement assault here in Leesburg that set this town buzzing.

NEWS REPORTER 4: Scores of state and local police joined Federal agents in a coordinated, nationwide raid.

NARRATOR: On October 6, 1986, four hundred FBI, state police, IRS, ATF agents, and the national news media descended on

Leesburg, Virginia, to search offices associated with the LaRouche political movement. At a farm outside Leesburg, where Lyndon LaRouche and Helga Zepp-LaRouche were staying, heavily armed agents dressed in full tactical gear patrolled the perimeter as armored personnel carriers surrounded the property, and helicopters buzzed constantly overhead.

In addition the materials specified in the Federal search warrant, according to later court testimony, the FBI case agent in charge was searching for evidence by which to obtain an arrest warrant for Lyndon LaRouche himself and a search warrant to allow armed entry to the farm. A plan was in place to provoke a firefight with LaRouche's security guards, to take out LaRouche, which was admitted years later.

During the evening of October 6th, moves to implement that plan seemed to begin with news stations broadcasting that now an assault was about to occur on the farm. A telegram was sent in LaRouche's name to President Ronald Reagan, seeking his intervention to call off the raid. Coincidentally, at exactly the same time, President Reagan was in Reykjavik, Iceland, refusing to back down in negotiations with Mikhail Gorbachev on his commitment to the so-called SDI – the Strategic Defense Initiative. The same SDI that Lyndon LaRouche had worked for years alongside top officials in the Reagan Administration to craft and support.

LAROUCHE: A first-generation of strategic ballistic missile defense ...

NARRATOR: Only after this telegram to Ronald Reagan was sent did the forces surrounding the farm begin to dissipate and recede. However, this was merely the opening chapter, in a concerted campaign involving elements within the Justice Department to target and dismantle the political operation of

Lyndon LaRouche. A campaign which astute observers of this case would readily compare to the operation underway, today, against none other than President Donald J. Trump. There are striking similarities between the LaRouche case and the present attempt to prosecute or impeach Donald Trump.

The first one is that both cases with a British call for prosecution and criminal investigation. In LaRouche's case, British intelligence sent a letter to the FBI in 1982, demanding investigation because LaRouche, the British claimed, was an agent of Soviet disinformation. At the same time, Henry Kissinger and the President's Foreign Intelligence Advisory Board triggered a counterintelligence investigation of LaRouche under Executive Order 12333. In the Trump case, the British government began demanding Trump's head as early as 2015; and have bragged to the {Guardian} and other British newspapers that their spying was the origin of Russiagate.

Both cases shared a legal hit man in the form of prosecutor Robert Mueller. And, both cases involved the employment of the criminal law enforcement and intelligence capacities of the United States to defeat and silence a political opponent for political reasons; something which violates the very core principles of the U.S. Constitution. In LaRouche's case, the effort was to permanently demonize him, in order to bury his ideas, precisely as Helga LaRouche stated in her testimony.

As can be seen, the failure to challenge the gross abuses of justice, perpetrated by the Justice Department in the case of Lyndon LaRouche, has now brought us to the point, where the very Constitutional system on which our republic depends is being threatened.

REP. JAMES MANN: All right, the session will come to order.

NARRATOR: Let's hear from Lyndon LaRouche's lawyer, Mr. Odin Anderson of Boston, Massachusetts.

MANN: As we attempt to study the broad subject of misconduct by the Department of Justice ... we cannot overlook the case that is perhaps the most pervasive (and I'm stealing the words from Ramsey Clark, I think), most pervasive course of misconduct by the Department of Justice, in the history of this country: broader-based, longstanding, abuse of power beyond expression, abuse of power through the use of Federal agencies, including, even, a Bankruptcy Court.

Throughout the days of the LaRouche ordeal of criminal charges, Odin Anderson, a lawyer from Boston, has been the solid rock of criminal defense and counsel, far and above any other person. He can, therefore, speak to the subject of misconduct, or such facets of that as he may choose to discuss, better than anybody, with the possible exception of Lyndon and Helga. He has, literally, devoted a major portion of his life in the last 7 or 8 years, 8 or 9 years, to that task. And we appreciate him taking the time to be here from Boston, to make some such statement as he wishes to make, and be responsive to questions.

Thank you.

ODIN ANDERSON: Thank you, Congressman, honorable panel. It's I who thank you for this opportunity to speak about the LaRouche case.

I'm thankful, as I looked up and counted names, there are only 11 of you. If there had been a 12th, I would have been tempted to re-try this case in front of you, assured, I think, that

Mr. LaRouche would finally get a fair trial....

I have represented Lyndon LaRouche since 1984, at which time he was directly targetted by the Department of Justice, through its U.S. Attorney's office in Boston, although there is a history of many years of harassment prior to that....

Back in the late '60s, you probably all remember a student organization called the Students for a Democratic Society, (SDS); very active on campuses, particularly around the Vietnam War, but on many other issues of political importance to the United States; economic, social, a broad range of issues.

Mr. LaRouche, and a number of political associates of his, became involved in those very same issues. But they had a difficulty with SDS, and essentially founded their own group, which became known, originally as a faction of SDS, the Labor Committees. They ultimately became known as the National Caucus of Labor Committees, which was and remains a political association ... of people who share like political views.

Probably the best way to demonstrate the government's venal behavior, and the unconstitutional activities undertaken, directed out of the Criminal Division of the Department of Justice, is to show you their own documents, and read to you their own words. And, by way of history, I'd like to have No. 1 put up on the screen.

What you see before you, is an FBI memorandum from the SAC, the Special Agent-in-Charge, of the New York Field Office of the FBI, to the Director. It's dated March 1969. And, it requests authorization of the Director to issue a false leaflet, to stir up antagonisms between these various aspects of SDS. Now, I'm sure that's a tactic familiar to all of you, if in slightly different form. They want to disseminate this leaflet under false cover, to various of these groups, and stir up as much controversy between them, hopefully,

undermining their ability to act in concert, and getting them into faction fights, which would destroy their efficiency and cohesion.

Well, if you put up No. 2, you'll see that they got that authority from the Director of the FBI, and his blessing: "Authority is granted to anonymously mail copies of the leaflet submitted." Now, I'm not going to bother to show you the leaflet, because it's a piece of scurrilous garbage. It's available for anyone who would like to see it. It was called "The Mouse Crap Revolution," but its intent and purpose was exactly as defined in the letters. {This} is the Department of Justice, {this} is the FBI at work in the 1960s, under – if you look at the bottom – what was called "Cointelpro," or "Counterintelligence Program."...

So in 1969 and the 1970s, this was the kind of activity which was going on against the LaRouche political movement, and many others, including people you're well acquainted with personally.

If we could move on to the next overlay [No. 3]. This is to the Director, again from the SAC in New York, regarding the named subject, Lyndon Hermyle LaRouche, Jr., also known as Lynn Marcus, as they suggest. This is one of the most incredible pieces of FBI material that I have ever seen....

What this suggests, is that the Communist Party has let the FBI know, that they want to eliminate Lyndon LaRouche, for their political reasons. They consider him to be a "politically dangerous person," and the Communist Party wants to eliminate him.

If you look at the bottom, "New York proposes submitting a blind memorandum to the {Daily World}," to foster these efforts. Here's the FBI climbing in bed with the Communist Party, in order to effect the elimination of Lyndon LaRouche from the political scene. I think we all know what that means.

And they go on to say, that it's believed, that once LaRouche is eliminated, the political effectiveness of the National Caucus of Labor Committees will, thereby, be diminished, and it will cease to be of any political significance. Here, again, is the FBI, in the '70s, in operation.

Years went by, and the members of the National Caucus of Labor Committees continued their political efforts. Now, they are considered, Mr. LaRouche is considered, extremely controversial by many. Those he's considered controversial by, tend to be those whose policies are inconsistent with his, or those that he has named as operating against the best interests of the society and peoples of the United States. And we all know, that those people tend to be very powerful people....

Henry Kissinger, who we all know by name, and some probably remember by reputation and actions, was a very powerful man. Mr. LaRouche took exception with his policies, which he considered to be genocidal, particularly in the context of the financial policies, and the conditionalities imposed on the Third World in order to get money from the World Bank, and got into a serious row with Mr. Kissinger.

And Mr. Kissinger writes to (on his letterhead) William Webster, the Director of the FBI [Exhibit No. 4]. They had recently had a lovely social occasion together at the place called the Grove, where these powers associate, and frolic around, in various curious ways. And after that, he [Kissinger] appreciates having seen him there, and asks for the assistance of Bill Webster in dealing with "the LaRouche menace."...

Here is [Exhibit No. 5]— within the short period thereafter, "Buck" Revell, who was the head of counterintelligence for the FBI, at the time, is sent this memorandum by William Webster, who had been contacted by David Abshire of PFIAB, that's the President's Foreign Intelligence Advisory Board. And these

same parties, Henry Kissinger and his colleagues, are now raising before PFIAB, the question as to whether LaRouche, because he seems to have funding from sources that they don't understand, is operating as a foreign intelligence agent, and they want them to look into this.

Now, what that does, and the words are bad enough, but the reality is terrifying. This triggers the Executive Order I referred to earlier, Executive Order 12333, which allows virtually *{any form of conduct, any activity}*, to be undertaken, as long as it's under this national security cover. So, this was the beginning of a national security-covered operation against Mr. LaRouche and his colleagues....

The common denominator between all of these cases is twofold. It's, as I said, political targetting, and it's the Criminal Division of the Justice Department.

You probably also know, from your own experiences with colleagues who have run afoul of the situations that have been discussed, that the first place they try you, is in the press. Only *{then}* do they try you in the courts, once they've set the stage, once they've poisoned all the minds in the community against you, then, they haul you into court, where you can't get a fair trial, because the jurors who are sitting there, have been told for days, months, years, or millennia, what a bad person you are, and what horrible offenses you've committed against the moral or social fabric of the community.

Well, that's precisely what happened in the LaRouche case, probably more so than in any other case.... In the LaRouche case, the press began, not by accident, because we all know who owns the press: It's not owned by individuals, and as a matter of fact, there's an awful lot of ownership of the press which represents certain political and financial interests.

So, the fact is that beginning in the same period of the 80s,

a private financier in New York City, John Train, with reach into the media community, by virtue of his social and financial circumstances, convened a group of media types in a salon that he hosted in his apartment, to plan a press campaign against LaRouche, and his political movement. Their objective was threefold: to tar and feather Lyndon LaRouche and his colleagues as best they could; to advocate and press for prosecutions of any kind, in any place; and, ultimately, to destroy and jail LaRouche, and destroy the political movement which he headed.

Among those who attended this meeting – and there were several of them, that we have evidence of, collected over a period of years, and admissions by people under oath – were members of and persons associated with the intelligence community, as well as people with political axes to grind against Mr. LaRouche, such as the Anti-Defamation League of B'nai B'rith, who has, historically, done everything it could, financially and editorially, to label Mr. LaRouche as an anti-Semite, as a fascist, as a racist, as a "Hitler," a "little Hitler," and some of the most scurrilous names we can imagine hurling in another person's face without basis.

All of these parties, collectively, – and unfortunately, this is the way these things operate; they don't operate above board, they operate under the table where you can't see them, because they don't flourish well in the light of day, but they grow well in darkness. They get together, and in fact, this has been referred to by others as part of the "secret government": The powers that be that operate in conjunction with official agencies but are never seen or heard of. ...

I want to move on briefly and specifically to the LaRouche cases, which are, in fact, a series of cases, that began in 1984.

In 1984, Mr. LaRouche, under his name, sued NBC and the Anti-Defamation League of B'nai B'rith, in Federal court in

Alexandria, Virginia, on libel charges, on the basis of the accusations which I've already told you about.

We tried that case. NBC lied through their teeth, in terms of what information we had. In fact, we had FBI documents that indicated that the NBC reporter had received proprietary and non-public information from four agencies of the federal government, with reference to Mr. LaRouche.

So they make the stories up, and then they leak them to people who want to use them against you. ...

We sued NBC in Alexandria, Va. As soon as that case was over, NBC in Boston, on the very day – I had finished our presentation and was packing up to go back to Boston, published a so-called “investigative series” of theirs, alleging that certain persons associated with the LaRouche political campaign, had made false credit charges against certain contributors. And they [NBC] had a couple of contributors who got up and said, “you know, I met these people, and I gave them 35 bucks, and the next thing I knew, there was 100 bucks charged to my credit card.”

Well, I'll say one thing. Mr. LaRouche is very controversial. And people who contributed to them, frequently came under various types of criticism for that contribution. It could be their wife who says, “what're you giving \$100 away? We need to buy new shoes for the kids.” Or, it could be a neighbor, or a child. And many times, the amounts of money were larger, so the reasons for opposing the contribution were even greater.

But, if you know anything about credit cards, the only way a person can re-capture money charged to his credit card, which has been charged to the account, is to say “it was unauthorized.” Those are the magic words. If you don't use the magic words, you can't collect the \$100. So, in order to reverse a credit card charge, one must say, “I never authorized it.”

Therefore, what you're alleging in that case – although the intent was probably not to make the allegation – but in fact you're alleging that the person did it without your authority, which could be a criminal act.

Now, they started an investigation around this, which they conducted for two years. It ultimately culminated in a trial in Boston.

Of course, another thing you'll all recognize from your personal experiences, is that when they want to charge you and they don't have anything, they charge you with conspiracy; because then, they don't have to prove anything! They just go around, tell a bunch of stories, and hope that the jury is poisoned against you, is going to link it all up somehow, and convict you. So "conspiracy" is the vehicle, and that's precisely what happened in Boston: LaRouche and his colleagues were charged with conspiracy, with a few other specific charges linked on as an afterthought.

We tried the case for seven months. We weren't even through with the government's case, when the case mis-tried. The reason it mistried, is that the jury had been led to believe that the case would have been over long before, which it would have, had we been able to concentrate on the evidence. But, because of the hearings that the judge was forced to conduct for literally months and months, on governmental misconduct, the case dragged on, and the jury sat in the jury box.

The jury ultimately got frustrated and ... wanted to go home, and the case mistried.

This is an article from the {Boston Herald} that printed that day. [Exhibit No. 6] I'm only showing it to you for one reason, not because of the highlight, "LaRouche Jury Would Have Voted `Not Guilty'" – although that's true, and those come out of the words of the jury foreman, who was interviewed – but, in the first line of text, there are some

very important words, from the foreman:

“‘We would have acquitted everybody at this point, and that’s based on prosecution evidence’, said foreman Dashawetz. “There was too much question of government misconduct in what was happening to the LaRouche campaign.’”

“Government misconduct.” Very seldom do you get a jury to see it, because the government fights you *{nail and tooth}*. They lie, they cover up evidence, they, in fact, deny information to their own agents, so that the agent won’t be in a position to have to intentionally not disclose it. These are common tactics, and that’s what happened here. Fortunately, in our case, we were able to show enough of it to the jury, so that the jury got the smell.

However, the government wasn’t about to quit, particularly having taken what was a serious public relations beating at that point in time. So, they decided to switch forums, come down to a much more favorable forum, – *{the}* most favorable forum – the Eastern District of Virginia: the so-called “rocket docket,” the home of almost every government agency, and government contractor in the country, with a few other pockets here and there.

They brought the case down to there, indicted the case, and brought us to trial. New charges, new defendants. LaRouche was also indicted, so he was one of the few who was also charged the second time – and forced the case from indictment to trial in 28 days.

There’s a great book, and it’s not a novel, it’s a factual book. It is the history of the case shown by the documents of the case; it’s called *{Railroad!}* and I commend it to your attention. If you’re to see how that system worked in this particular case, it’s all there, and it’s not somebody else’s words, it’s the words from the court documents.

In any event, LaRouche was convicted, as were all of his co-

defendants, {again}, on conspiracy charges. That was the seminal charge, the rest were just tacked on. This time it wasn't credit cards. It was allegations of wire fraud, the allegation being that loans were taken from contributors, without intent to repay, or with reckless disregard of that fact that payment wouldn't take place.

Now, these were political loans, made in the political context, by political people, to a political candidate, and his political candidacy. Everybody knew that...

Back in Boston, the grand jury that was investigating the case, held certain businesses associated with Mr. LaRouche in contempt of court, for not producing documents which were under subpoena, which were being fought during a period of time based on various privacy grounds.

Twenty million dollars' worth of contempt sanctions were imposed. The government then sought to collect that \$20 million, by filing an involuntary bankruptcy against these organizations in Alexandria, Virginia, just prior to – not just prior – but at some point prior to the Alexandria indictments.

They also did this, {ex parte}. The government was the {only} creditor – in violation of federal law. But, by virtue of their {ex parte} petition to the judge, they were able to effect the closing of these four businesses, all of which were engaged in First Amendment advocacy and publication. These businesses were closed. They were seized by Federal marshals. They never reopened. The publications were never reprinted.

The \$20 million the government sought, was a ruse. In fact, what they intended to do, and what they did do, was close the conspiracy that they alleged in the Alexandria indictments, on the very day that they filed the bankruptcy. The point of the bankruptcy being that from the moment a bankruptcy is filed, an order issued, that no one can pay any debts without order

of the court. So it was physically impossible for any debts to be repaid after that, thereby creating a pool of persons who were owed money, who couldn't be repaid. They [the government] got five or six of these people to come forward and say, "I was promised repayment and didn't get it," and that was the basis of the conviction for loan fraud.

In any event, I want to say that we have fought as vigorously as anyone can through the appeals process, without success and through the {*mandamus*} process, 2255s in federal court. And are now at a stage, where, Ramsey Clark, former Attorney General of the United States, who has been with me on all of the appeals, – he joined the effort just after the sentencing of Mr. LaRouche and his colleagues in 1990. Recently, he wrote a letter to the Attorney General, asking for a departmental review of the LaRouche case. I'd like to read you some portions of his letter. He'll be here tomorrow to speak to you personally. I'd like to leave you with the following words of Ramsey Clark:

"Dear Attorney General Reno,

I have been an attorney in this case since shortly after the defendants were sentenced in January 1989 and appeared as co-counsel on appeal and on the subsequent motions and appeals in proceedings under 28 U.S.C. sec. 2255 and F.R. Cr.P. Rule 33. I bring this matter to you directly, because I believe it involves a broader range of deliberate and systematic misconduct and abuse of power over a longer period of time in an effort to destroy a political movement and leader, than any other federal prosecution in my time or to my knowledge. Three courts have now condemned the Department's conduct in this prosecutorial campaign. The result has been a tragic miscarriage of justice which at this time can only be corrected by an objective review and courageous action by the Department of Justice."

MANN: The session will come to order. The session will come to order.

We are pleased and honored to have with us today, the former Attorney General of the United States Ramsey Clark, who will make such presentation as he may choose. Attorney General.

RAMSEY CLARK: Thank you very much. It's a good feeling to be here with you again this year. I wish I could say it's been a good year for freedom and justice under law, but I can't say that. But at least, in this company, you know that the struggle goes on, and that we shall overcome.

I will, probably, unless my mind wanders, which it does, talk about three cases primarily. And I'll start and end, with the case of Lyndon LaRouche and his co-defendants. not because it's the Alpha and Omega, although it's about as close as a case gets to the potential perfidy of justice, but because it shows how bad it can be, and yet, it has, as so very, very few of these cases ever do, a positive side that we have to consider.

I came into the case after the trial. As a person who lives in the country and pays attention to these things, I followed it carefully. I knew something about the ways of the judicial district in which the case was filed and the meaning of filing a case there. To call it the "rocket docket" is a disservice, unless you identify the rocket, because if there's a rocket in present use that would be similar, it would be the so-called depleted uranium-tipped missile, the silver bullet used in Iraq.

In other words, it's a lethal rocket. It's not a rocket that sought truth or intended justice. ...

I was prepared, therefore, for what might happen. I had followed the earlier case in Boston, which, by any measure,

was an extremely peculiar case, both in its charges and its prosecution, and in its history. I knew the judge there as a fellow Texan. His brother, Page Keeton, had been dean of the law school where I started out, down at the University of Texas. And he's one of the old school, that doesn't like tricks, falsity, or injustice. He became outraged with the prosecution, and did a lot. I can't tell you he did all that a judge could have done. I believe Odin would agree, though, he did a lot. And not many judges, who come through a political conditioning process, who have the courage to stand up to the power of the Executive Branch, to the FBI and others, and say the things that he did. And, that was almost an early end to a malicious prosecution.

But, in what was a complex and pervasive a utilization of law enforcement, prosecution, media, and non-governmental organizations focussed on destroying an enemy, this case must be number one. There are some, where the government itself may have done more and more wrongfully over a period of time. But the very networking and combination of federal, state, and local agencies, of executive and even some legislative and judicial branches, of major media and minor local media, and of influential lobbyist types – the ADL preeminently – this case takes the prize.

The purpose can only be seen as destroying—it's more than a political movement, it's more than a political figure. It {is} those two. But it's a fertile engine of ideas, a common purpose of thinking and studying and analyzing to solve problems, regardless of the impact on the {*status quo*}, or on vested interests. It was a deliberate purpose to destroy that at any cost. ...

And yet, all this law enforcement was coming down on them. We didn't have that kind of violence, that physical violence, in the LaRouche case. But the potential from one side was entirely there. The day they went out to seize 2 million documents, as I recall (I may be off a million or 2 million),

a big warehouse! These people produce a lot of paper, and it's not trash; it's not bureaucratic paper-keeping; you may not agree with it, but it's all saying things. They had several times more agents, armed, than the ATF force that initially attacked the Mount Carmel Church outside Waco on Feb. 28, 1993. They just didn't have people on the other side, who were shooters....

I guess I'm really still caught with the idea, the old idea of the First Amendment of the Constitution of the United States, that is ingrained in a lot of Americans, in particular, young lawyers, who are kind of idealistic and believe in the idea of freedom and the power of the word and the truth. I believe the truth can set us free. I think that's the struggle. The real struggle, is whether we can see the truth in time... The truth can set us free.

In the LaRouche case, they're book people. (I have to confess to an intellectual weakness: I find reading easier than thinking, so I read constantly, nearly blinded myself from too much reading. I've got 15,000 books at home, read most them, unfortunately. As you can tell, I haven't learned much, but I haven't stopped yet.) These are book people. They had publishing houses going on. Important publications. Non-profit stuff... **And the government comes in a completely** – these are just some of the peripheral things, that Odin and others might not have explained to you, but these are what they were about: {ideas}, information, social change! Meeting the needs of human people all over the world, humanity all over the world.

We're going to have a billion more people before the end of this millennium, century, decade, and the vast majority, 80% of them are going to have beautiful, darker skin. And they're going to live short lives, {short lives} of sickness, hunger, pain, ignorance, and violence, {unless we act radically}. And these books have ideas! Some will work, some won't work, but they're ideas. They can be "tested in the marketplace," as we

used to say.

And they [the government] come in with a {false} bankruptcy claim, against a non-profit publishing houses, and {shut 'em down!} What's the First Amendment worth, you know? "We'll silence you, you'll have no books out there."

And not only that: then they take people who were contributing and supposed to be paid back their loans to the publisher, and try to prosecute, falsely, on it. They put on witnesses, to give false testimony. From the tens and tens of thousands of contributors, and thousands of people who gave loans, they came up with a baker's dozen, roughly – 13, 14, 15 people – who got their feelings hurt, perhaps. And some who were mean-spirited enough to lie about it, and who didn't get their money back, although they were being paid back. Because anybody can have financial crunch, where you can't pay back.

Imagine what would happen to political campaigns in this country, if you enforced law strictly against those who are raising money like this, by inquiring about all the people who gave money; whether they got what they wanted, what they expected, and whether they were misled about it. Nobody could run for office.

We know in this society that we are plutocracy, that money dominates politics, absolutely dominates it: Read this new book {*The Golden Rule*} by Thomas Ferguson, University of Chicago Press, about the role of money in our democratic society, how it absolutely controls not just the elections, and not just the politicians, but the whole shebang! The media, the military, the industry, everything. And we call it "democracy."

We need some ideas, we need the good words out there. And that's why it had to be stopped, and that's why they came after him.

I read the record – in addition to reading books, I read lots

of records of trials. Absolutely no evidence to support a conviction there, if you take it all, if you exclude the parts that were false or venomous, there's not even a shell. But they had to say that this noble enterprise, agree or not with it, was corrupt. Corrupt – have nothing to do with it! It's corrupt! Nobody respects financial or other corruption. Destroy 'em that way.

They were put to trial, without any chance to prepare their case, and they made a valiant effort. And got consecutive sentences – unbelievable...

We've been trying in every way we can, others much more than I, to make the LaRouche case known. I personally have appeared at meetings in Europe and North America. There have been books and pamphlets and there's a constant flow of literature and verbal communication.

We've tried, for I can't tell you how many years right now, but several years, maybe four even, to explore the possibility of fair hearings in the Congress.

Hearings are risky in a highly political environment like that. ...

There's a continuing effort. I think it will bear fruit. We've asked the Department of Justice for a comprehensive review. Lyndon LaRouche has always asked for a review, not only of his case, but of all cases where there are allegations of serious misconduct, and usually names a bunch of 'em. And so, we've always done that. That's his vision. It happens to be my vision, too, of how you correct things.

But the capacity of the Department of Justice for self-criticism, is of a very low order. It has two offices that are charged with the responsibility. One's called the Office of Professional Responsibility, and one's called the Office of the Inspector General, and neither have ever done anything very serious that I'm aware of. Maybe someone was caught

stealing pencils, or something, taking home for the kids. That's about the dimension of their address.

So our efforts to secure a review of injustice; we've tried in the courts. We sought *{habeas corpus}*, which is the grand English – it's the Writ of Amparo; in the Dominican Republic, it's the grand old way of reviewing injustice and wrongful conviction – and we got short shrift. We had to go back to the same judge who gave us the fast shrift the first time!

The **[inaudible 54:09]** rocket docket.

So, we have to find solid means. The media's a great problem. The media's controlled by wealth and power that prefers the *{status quo}*, and it's very sophisticated in how it manages these matters. I can take a cause that they're interested in, that's virtually meaningless, and be on prime time evening news. And I can take on a cause of what I consider to be international importance of the highest magnitude, that they oppose, and shout from the rooftops, and you'd never know I existed. That's the way it works.

That's one reason that publications – the books and magazines and newspapers that spread the word – even though they're minor compared with the huge international media conglomerates that we're confronted with, but they reach thinking people, and they spread the word.

I think we'll get our hearing in time, and I think it'll be a reasonably short time, but I think to be meaningful, it's going to take a regeneration of moral force in the American people.

I'm both an optimist and an idealist, so you have to take what I say with a grain of salt. But I believe that the civil rights movement was the noblest quest of the American people in my time. I think it was real, and vital, and passionate. And I think it consumed the energies and faith of some few millions of people. I mean, we really believed in it! We were

marching and singing and doing! And then it kind of dribbled out. So that now we have this vicious fights that divide us.

We have to have a moral regeneration and energy and commitment and faith and belief, that we can overcome; that equality is desirable; that justice is essential; that a life of principle is only worth living; then we'll get our hearings. Then we won't need our hearings, but we'll have to keep on.

MANN: The session will come to order.

If anyone needs an introduction to the next presenter, I suggest you see him after the meeting. [laughter] We're delighted to have Lyndon LaRouche.

LYNDON H. LAROUCHE, JR: Just for the record, I'll state a few facts which bear upon the circumstances in which certain events befell me.

I was born in Sept. 8, 1922, in Rochester, New Hampshire, lived there for the first 10 years of my life, lived for the next 22 years of my life in Lynn, Massachusetts, except for service overseas. I moved to New York City, where I lived until July of 1983, and, since that time, except for a period of incarceration, I have been a resident of the Commonwealth of Virginia.

I attended university a couple of times, before the war or at the beginning of the war, and after it; and then had a career in management consulting, which lasted until about 1972, tapered off, sort of.

My most notable professional achievement was developed during the years 1948-1952, in certain discoveries of a fundamental scientific nature in respect to economics, and my professional qualifications are essentially derived from that.

In the course of time, in 1964, approximately, I was persuaded that things were being done to change the United States, which, from my view, were the worst possible disaster which could befall this nation. And thus, while I had given up any hope of political improvement in this country before then, to speak of, I felt I had to do something. So I became involved part time, from 1966 through 1973, in teaching a one-semester course in economics, largely on the graduate level, at a number of campus locations, chiefly in New York City, but also in Pennsylvania.

In the course of this, a number of these students who participated in these classes, became associated with me, and, out of this association, came the birth of a nascent political organization, as much a philosophical organization as political. Our central commitment was Third World issues and related issues, that is, that economic justice for what is called the Third World is essential for a just society for all nations. I became particularly attached to this, during military service overseas in India, where I saw what colonialism does to people. And I was persuaded at the time, as I believe a majority of the people who were in service with me, was that we were coming to the end of a war, which we had not foreseen, but which we had been obliged to fight. And that if we allowed the circumstances to prevail that I saw in the Third World, we would bring upon ourselves some kind of disaster, either war or something comparable down the line.

And that was essentially our commitment as an association.

We became rather unpopular with a number of institutions, including McGeorge Bundy's Ford Foundation. About 1969, we made a mess of a few projects he was funding, by exposing them. And we also became unpopular with the Federal Bureau of Investigation, perhaps on the behest of McGeorge Bundy.

In 1973, according to a document later issued under the Freedom of Information Act by the Federal Bureau of

Investigation, the New York Office of the Federal Bureau of Investigation, acting at all times under supervision of Washington headquarters, hatched a plot to have me eliminated, or to induce the Communist Party U.S.A., that my elimination would solve a number of their problems. There actually was an abortive attempt on me during that period. I knew the FBI had been involved. I couldn't prove it then, but I knew it, and, later, a document appeared showing that.

From that point on, during the 1970s, until the end of COINTELPRO, we were constantly beset by the FBI. Our main weapon against the FBI was jokes. We used to make some jokes about the FBI, which we would pass around, to try to persuade them to keep off our tail, but they kept coming, and all kinds of harassment.

Then, in 1982, there was a new development. I sensed it happening, but I received the documents later: The events which led to my, what I would call, a fraudulently obtained indictment and conviction and incarceration.

It started, according to the record – of which I had some sensibility this was going on at the time – of Henry Kissinger, the former Secretary of State (with whom no love was lost between us), went to William Webster and others, soliciting an FBI or other government operation against me and my associates. This led, as the record later showed, to a decision by Henry Kissinger's friends on the President's Foreign Intelligence Advisory Board, recommending an operation against me and my associates. This was adopted during the same month of January by Judge Webster, the Director of the FBI, who passed the implementation of this instruction along to his subordinate, Oliver "Buck" Revell, recently retired from the FBI, I believe.

The first inkling I had of this, was in about April of 1983, at which time a New York banker, John Train, who is very intelligence-witting, shall we say, of the private bank of

Smith and Train in New York City, held a salon at which various government agents, private individuals, the Anti-Defamation League, for example, and also NBC-TV News, the {Reader's Digest,} the {Wall Street Journal}, and others, were represented.

The purpose was to coordinate an array of libels, a menu of libels, which would be commonly used by the news media, in an attempt to defame me, and hopefully, from their standpoint, to lead to criminal action against me and my associates.

In January of 1984, this attack came into the open, launched by NBC-TV, which had been a participant in this salon of Train's, which launched the pattern, which was the pattern of coverage by all U.S. news media – major news media, and many minor news media. From the period of the end of January 1984, through the end of 1988, I saw no case of any significant coverage of me or mention of me, in the U.S. print media, particularly the major print media, the Associated Press, in particular, which was an active part of the prosecution, in fact, or in the national television media, network media, especially; not a single mention of me which did not conform to the menu of libels concocted by this salon, which had been established under John Train, as part of this operation.

This salon, including the Anti-Defamation League, NBC-TV, others, the Associated Press, actively collaborated, beginning sometime in 1984, with forces inside the government, which were determined to have a criminal prosecution against me and my associates. The criminal prosecution was launched at about the time of the 1984 presidential election, in October-November 1984. And from that point on, it was a continued escalation, until a Federal case in Boston led to a mistrial, occasioned largely by government misconduct in the case, in May of 1988.

Following that, on or about October 14 in Virginia, a new prosecution was opened up, and that led to my conviction in

December of 1988, and my sentencing, for 15 years, in January 1989. I believe Mr. Anderson has described the nature of the case. And that resulted in five years of service in Federal prison, from which I'm now released on parole.

The motivations of the case against us, I think, are, in part, obvious, perhaps partly not.

In 1982-83, there were two things which greatly excited my enemies. Number one, I had been involved, in 1982, in presenting a proposal which was based on my forecast in the spring of 1982, that a major debt crisis would break out in South America, Central America, and the expectation that Mexico would be the nation that would have a debt crisis. I'd been involved with many of these countries and personalities in them, in projecting alternatives to this kind of inequitable system, where the "colonial nation" had been replaced by the term "debtor nation." And the debt of South America, Central America was largely illegitimate, that is, it was a debt which had not been incurred for value received, but had been done under special monetary conditions, under the so-called floating exchange rate system, where bankers would come to a country, the IMF in particular, would say, "We just wrote down the value of the currency; we're now going to re-fund your financing of your foreign debt, which you can no longer pay on the same basis as before."

So I proposed, that the debt crisis be used as the occasion for united action, by a number of governments of South and Central American countries, to force a reform in the international debt relations, and to force a reform within international monetary relations. This report was entitled *{Operation Juárez}*, largely because of the relationship of President Lincoln to Mexico during the time that Lincoln was President; with the idea that it was in the interest of the United States to accept and sponsor such a reform, to assist these countries in the freedom to resume development of the type which they had desired.

This report was published in August of 1982, ironically a few weeks before the eruption of the great Mexico debt crisis of '82, and was presented also to the U.S. government and the National Security Council, for the President's information at that time. There was some effort, on the part of the President of Mexico, to implement my proposal in the initial period of the debt crisis. He had, at that time, some support from the President of Brazil and the government of Argentina. But under pressure from the United States, the government of Brazil and Argentina capitulated, and President José López Portillo, the President of Mexico, was left, shall we say, "hanging out to dry."

As a result, in October of 1982, he capitulated to the terms which were delivered to his government and people around him, by people such as Henry A. Kissinger, who made a trip to Mexico at that time, to attempt to intimidate the Mexicans to submitting to these new terms. This was one issue between me and Kissinger, and his friends.

The second issue was, that sometime about December of 1981, a representative of the U.S. government approached me, and had asked me if I would be willing to set up an exploratory back-channel discussion with the Soviet government, because the Soviet government wanted, according to them, an additional channel to discuss things. And I said I didn't reject the idea, I said, but I have an idea on this question of nuclear missiles. It was becoming increasingly dangerous, forward-basing, more precise missiles, electromagnetic pulse, we're getting toward a first strike. It would be very useful to discuss what I proposed in my 1980 election campaign, with the Soviet government, to see if they'd be interested in discussing such a proposal. This might prove a profitable exploratory discussion.

And so, from February of 1982, through February of 1983, I did conduct such back-channel discussions with representatives of the Soviet government in Washington, D.C. Those were somewhat

fruitful, but ultimately abortive. Kissinger and others became aware of this discussion, during the summer of 1982, and their circles were very much opposed to that. The general view was expressed, that I was getting "too big for my britches," and I had to be dealt with: on the question of debt, which some of these people were concerned about, and on this question of strategic missile defense, where I had this proposal, which the President adopted, at least initially, in the form of what became known as the Strategic Defense Initiative. And when the Strategic Defense Initiative was announced by the President on March 23, 1983, there were a lot of people out for my scalp.

Those are the at least contributing factors, in what happened to me. But they may not be all. There probably are others, as well...

We have, in my view, a system of injustice whose center is within the Department of Justice, especially the Criminal Division of the U.S. Department of Justice. The problem lies not with one administration or another, though one administration or another may act more positively or more negatively. You have permanent civil service employees, like Deputy Assistant Attorney General Jack Keeney and Mark Richard, who are coordinators of a nest of institutions in the Criminal Division, which show up, repeatedly, as leading or key associates of every legal atrocity which I've seen.

This is the case with the so-called Frühmenschen operation, which is largely an FBI operation, but which cannot run without cooperation from these people. ...

We have an out-of-control Justice Department, in my view, where the rot is not in the appointees, as much as it is in the permanent bureaucracy. We have a permanent sickness, in the permanent bureaucracy of part of our government.

In my case, when the time came that somebody wanted me out of the way, they were able to rely upon that permanent injustice

in the permanent bureaucracy of government, to do the job. As in the Fröhmschen case, the Weaver case, the Waco case, the case of Waldheim, the case of Demjanjuk, and other cases. Always there's that agency inside the Justice Department, which works for contract, like a hitman, when somebody with the right credentials and passwords walks in, and says, "we want to get this group of people," or "we want to get this person."

My case may be, as Ramsey Clark described it, the most extensive and the highest level of these cases, in terms of the duration and scope of the operation. ...

So my case is important, in the sense it's more extensive, it's more deep-going, long-going. But when it came to getting me, it was the same apparatus, that, I find, in my opinion, was used in these other cases. And that until we remove, from our system of government, a rotten, permanent bureaucracy which acts like contract assassins, using the authority of the justice system to perpetrate assassination, this country is not free, nor is anyone in it. ... That's my view of the matter. Thank you. [applause]

MANN: Thank you.

J.L. CHESTNUT: You and I had a little chat in Selma, Alabama. ... I guess you can understand, that even somebody like me, sometimes, feels {*overwhelmed*}, and wonders whether or not America is just a lost cause. I hate to sound that way, but after 40 years, I've got {*serious*} reservations about whether we can save this country, about whether this country even {*wants*} to be saved.

LAROCHE: Well, I take an evangelical view of this. I've been associated with many lost causes in my life – as you have –

and, once in a while, we win them. [laughter] ...

The problem of people, as I see it, is people don't trust the leadership; and I don't blame them for not trusting their leadership. I blame them for being too pessimistic. And it's up to us and others, to get enough people moving, to create a movement.

Like the case, just, of Martin Luther King. Now, I never personally met Martin Luther King, but I watched him closely. And I know something about Martin Luther King, from people who knew him, and his circumstances. And here was a man, he was a good man, he was a preacher, a Baptist preacher, I don't know. They run to this way and that way.

But one day, somebody appointed him, nominated him, to be a leader of the civil rights movement; out of a crowd, so to speak. He took the job, as an appointee, like a federal appointee! Only this was a civil rights movement. He went from crisis to crisis, in a few years, from the time that he received that appointment, until he went to his death, knowing he was facing death.

And in that period of time, he made a number of public speeches of great power and pith. Each of those speeches corresponded to a point of crisis in the history of the civil rights movement. And I saw, on television, and I read in the recorded speeches, I read a man who had gone into private, into his own Gethsemane, probably inspired by reading the New Testament, and said: "I will drink of this cup." And he came out with an *idea*, with a lot of people swarming around him. But he came out with the *idea*, and he presented a concept, which took a whole people who were looking to him and the civil rights movement; and he *ennobled* them.

He said, "You're not fighting for African-American rights. You're fighting for everybody's rights! You're fighting to make the Constitution real!" And it was a new idea, a

different idea. And, as he did with his “Mountaintop” speech that he gave just before he went – again, a man who had walked into Gethsemane and said, “Yes, Lord, I will drink of this cup, as my Savior before me.” And he went out, and he drank of the cup; and he inspired people.

Now, we don’t know who among us is going to be the great leader of this period. But we know, as the civil rights people of the 1960s, who had been at the civil rights business for many centuries, in point of fact, many of them with a conscious family tradition. They assembled together. They picked people from their midst as leaders; and among these leaders, was a Martin Luther King.

And I think, if enough of us assemble today around these kinds of issues, and show the nation that there *{is}* something moving, something which is of concern to the average citizen, that from among those we gather, together for that purpose, we will find the leaders we need.

[closing music]

Trump forsvarer præsidentskab mod de britiske kræfter

Den 17. juni (EIRNS) – Den forbløffende offentlige erklæring fra New York Times i sidste uge, i ledtog med den nationale sikkerhedsrådgiver, John Bolton, om at USA’s militære Cyber Command udførte cyberkrig mod den russiske stat, bag præsident Donald Trumps ryg, har afsløret forsøget fra britiske kræfter i USA på at skabe en virtuel todelt magtsituation, med det

formål at undergrave enhver form for indsats fra præsidenten for at etablere venlige og arbejdsmæssige forbindelser med den russiske præsident Vladimir Putin. Dette kommer bare få dage før det planlagte møde mellem Putin og Trump på G20-mødet i Japan den 28.-29. juni.

Helga Zepp-LaRouche, har i dag i diskussion med de amerikanske medlemmer af LaRouche-bevægelsen sammenlignet dette med krigspartiets indsats for at skjule sandheden for præsident Kennedy om det fulde omfang af den planlagte invasion af Cuba gennem Svinebugten – en handling der let kunne have fremprovokeret en 3. verdenskrig, hvis Kennedy ikke havde grebet ind for at forhindre et luftangreb. Hun tilføjede, at dette er et andet aspekt af den britiske indsats gennem NATO for at fremprovokere en konfrontation med Rusland langs den russiske grænse i Europa. Der er krig i luften, med Irans konfrontation som endnu et klart tilfælde af falske nyheder målrettet til at retfærdiggøre en krig, ligesom med bedrageriet om masseødelæggelsesvåben af Tony Blair, der igangsatte Irak-krigen og det efterfølgende kaos i Mellemøsten.

G20-topmødet kan og skal være et vendepunkt for at vende denne nedstigning til global krig. Hvis Trump skal bryde med krigspartiet, der omgiver ham i hans regering og i Kongressen, må han bruge de møder på tomandshånd med Putin og Xi Jinping i Osaka som muligheden for at udvise sandt lederskab med udgangspunkt i menneskehedens fremtid på dagsordenen.

Det er netop dette, der var genstand for den historiske mindehøjtidelighed for Lyndon LaRouche den 8. juni på Manhattan. Hvad der er på spil i krisen i dag, er ikke kun en konflikt mellem konkurrerende nationer, men en konflikt mellem to paradigmer, der konfronterer menneskeheden som helhed – et imperium, der er underlagt det magtfulde finansielle oligarki, som har reduceret USA's og Europas samfund til et levende helvede med omfattende narkotikamisbrug, kollapsende infrastruktur, "underholdning", som ikke er andet end vold, bestialsk musik og seksuel perversion, og den forsætlige

næring af racistisk had, som det nu er kommet frem i det fanatiske anti-Kina-hysteri.

Kun en chokeffekt som præsident Trump kunne udløse ved at erklære Lyndon LaRouche frifundet, kunne skabe betingelserne for den nødvendige faseændring i menneskets historie. Videoen, der udgives af LaRouchePAC på fredag i denne uge med titlen "LaRouche-sagen: Robert Muellers første lejemord", vil formidle til alle amerikanere og borgere i verden, at den kombination af kræfter, der står over for præsident Trump i dag, er præcis de samme kræfter, som udførte dæmoniseringen og fængslingen af Lyndon LaRouche for 30 år siden, anført af Robert Mueller både dengang og nu.

Helga Zepp-LaRouche har sammenlignet det nuværende vendepunkt i historien med det 15. århundrede, da genopdagelsen af Platons skrifter kombineret med indsigter og opdagelser af Nicholas Cusanus gav anstød til den Europæiske Renæssance, og derefter det 17. århundredes skabelse af begrebet om den suveræne nationalstat ved den Westfalske Fred i 1648, baseret på princippet om respekt for de øvrige suveræne nationers interesser. Dette skete først efter 150 års religiøs krigsførelse, som ødelagde Europa, ligesom det 20. århundredes krige og krigene for regimeskifte i det nye århundrede har truet menneskeheden som helhed. Vi er meget tæt på den globale krig, og dog, hvis folk tog deres rolle alvorligt som kreative mennesker, ikke kun sanselige dyr, er vi lige så tæt på et nyt paradigme for alle folkeslag, der er baseret på udviklingen af hele menneskeheden, som det fremgår af forvandlingen af Kina i løbet af de sidste 40 år, der stort set har udryddet fattigdom som et levn fra fortiden, og formidlet denne ide til de tidligere kolonisationer over hele kloden. Trump kan gøre en ende på krigspartiet og det forfejlede, afslørede kupforsøg, ved at bringe USA ind i ånden fra Den Nye Silkevej med Kina og Rusland på G20-topmødet i slutningen af denne måned. At frifinde LaRouche, ligesom indførelsen af Platons ideer i et Europa, der var fanget i permanent krigsførelse i det 15. århundrede, er midlet hertil.

